

STRAŽNÁ VĚŽ

jako zvěstovatel
Jehovova království

„I zvědít, že já jsem Jehova.“
Ezechiel 35:15.

„THE WATCHTOWER“ CZECH
MONTHLY, FEBRUARY 1948

V PRAZE, 15. února 1948

Ročník 69 (3)

Číslo 2

OBSAH:

	str.
Proč jsou tak jiní v roce 1948	19
Usilovná podpora pravého uctí- vání - - - - -	26

© W.T.B. & T.S.

„VY MI SVĚDKOVÉ JSTE, PRAVÍ JEHOVA, ŽE JÁ BŮH JSEM.“ Izaiáš 43:12

STRÁŽNÁ VĚŽ

Vydává jednou za měsíc: WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY

Hlavní kancelář: 117 Adams Street - Brooklyn 1. N. Y. U. S. A

Úředníci: N. H. Knorr, president, Grant Suiter, tajemník

Odbočka v Československu: Suchdol u Prahy, Kamýcká č. 684

„Synové pak tvoji všichni vyučování budou od Jehovy, a hojnost pokoje budou mít synové tvoji.“ — Izaláš 54:13.

PÍSMO SVATÉ JASNĚ UČÍ:

JEHOVA je jediný pravý Bůh, jenž je od věčnosti do věčnosti. Je stvořitelem nebe i země a dárce života svých tvorů. Slovo neboli Logos byl počátkem jeho stvoření a zastupujícím dílovedoucím při stvoření všech ostatních věcí. Lucifer se vzbouřil proti Jehovovi a vyvolal tak spornou otázku jeho universální svrchovanosti.

BŮH stvořil zemi pro člověka a dokonalého člověka pro zem a dosadil jej na ni. Člověk poddal se nevěrnému Luciferovi neboli satanovi, přestoupil vědomě zákon Boží a byl odsouzen k smrti. Následkem Adamova hříchu jsou všichni lidé zrozeni jako hříšníci a bez práva na život.

LOGOS stal se člověkem. Tento člověk Ježíš výtrpěl smrt, aby opatřil výkupné pro poslušné lidi. Bůh vzkřísil Krista Ježíše k božskému stupni života a vyvýšil jej do nebe nade všechny ostatní tvory, přičemž ho veškerou mocí a autoritou jakožto hlavu nové hlavní organisace Boží.

JEHOVOVA HLAVNÍ ORGANISACE je theokracií, zvanou Sion. Kristus Ježíš je jejím nejvyšším úředníkem a spravedlivým králem nového světa. Věrní pomazaní následovníci Krista Ježíše jsou dětmi Siona, údy Jehovovy organisace. Jsou jeho svědky, jejichž povinností a předností jest vydávati svědectví pro svrchovanost Jehovovu a zvěštovati jeho záměr s lidstvem, jak je tento vyjádřen v bibli.

STARÝ SVĚT čili satanovo nepřerušované panství dospělo v roce 1914 ke svému konci a Ježíš Kristus byl Jehovou

Tento časopis vychází též v četných jiných jazycích.

dosazen na trůn. Svrhl satana s nebe a nyní pokračuje v ospravedlnění jména Božího zřizováním „nové země“

OSVOBOZENÍ a požehnání lidstva může přijíti iedině Jehovovým královstvím pod Kristem, jež nyní započalo. Příštím velikým aktem Páně je zničení satanovy organisace a úplné zavedení spravedlnosti na zemi. Pod panstvím tohoto království splní lidé dobré vůle, kteří přežijí Armageddon, božský příkaz naplniti zem spravedlivým pokolením, a mrtví v hrobech budou vzkříšeni, aby se jim dostalo příležitosti nabýt života na zemi.

POSLÁNÍ STRÁŽNÉ VĚŽE. Strážná Věž se vydává, aby dopomohla lidem poznati Jehovu Boha a jeho předsevzetí vyjádřené v bibli. Uveřejňuje biblická poučení, jež jsou obzvláště určena k užítku svědků Jehovových a všech lidí dobré vůle. Zavádí soustavné biblické studium pro své čtenáře. Společnost Strážná Věž vydává i jiné spisy jako pomůcky pro takovéto studium.

Strážná Věž přidržuje se přesně bible jako autority svých výkladů. Je naprosto nezávislá a oddělena od veškerého náboženství, ode všech stran a sekt anebo jiných světských organisací. Zastává se plně a nesmlouvavě Jehovovu království pod Kristem, jeho milovaným králem. Časopis není dogmatický, nýbrž naopak vybízí čtenáře, aby pečlivě a kriticky zkoumal jeho obsah ve světle Písma. Nepouští se do rozepří a v jeho sloupcích není místa pro rozebírání osobních záležitostí.

O P R A V A :

Ve Strážné Věži číslo 12 z prosince 1947, na stránce 186 v levém sloupci, osmý řádek opravte na „nemilovanou“ a na stránce 188 v odstavci 20 čtvrtý řádek zdola na „což u Boha neplatí“.

PAMÁTNÁ VEČEŘE 1948.

Slavnost každoroční památné večeře na smrt Kristovu, které jsou účastní věrní údové jeho těla, připadá na 14. nisan, to jest na čtrnáctý den prvního židovského lunárního měsíce, jak to ustanovil Jehova Bůh. (2. Mojžíšova 12:1-8) Společnost Watch Tower vypočítává toto datum podle novoluní, jež je nejbliže jarní rovnodennosti, buď před anebo po ní. Nedržíme se přesně židovského rozvrhu sedmi přestupních měsíců v každých 19 letech. Podle správného výpočtu začíná tedy 14. nisan západem slunce ve čtvrtek dne 25. března 1948. Všechny organisované skupiny křesťanských svědků Jehovových na celé zemi shromáždí se toho dne po

18. hodině normálního času k oslavě památné večeře, ke které si připraví nekvašený chléb a červené víno pro všechny přítomné, kteří vyznávají, že patří k ostatku údů těla Kristova.

Slavnost zahájí se písní a modlitbou, načež se v proslovu vysvětlí význam památné večeře. Po společné modlitbě nad chlebem i vínem podají se oba tyto symboly najednou všem přítomným, kteří se pokládají za hodné býti jich účastní. Po vhodných oznámeních o službě v poli a po závěrečné písní zakončí se slavnost modlitbou.

STUDIUM „STRÁŽNÉ VĚŽE“:

V týdnu po 21. březnu: „Proč jsou tak jiní v roce 1948“ - - odst. 1-25

V týdnu po 28. březnu: „Proč jsou tak jiní v roce 1948“ - - odst. 26-46

V týdnu po 4. dubnu: „Usilovná podpora pravého uctívání“ odst. 1-21

V týdnu po 11. dubnu: „Usilovná podpora pravého uctívání“ odst. 22-42

Proč jsou tak jiní v roce 1948

„Nepřizpůsobujte se tomuto světu, ale proměňte se obnovou své mysli.“ - Řím. 12:2; *Žilka*.

JEHOVA Bůh je docela jiný než tento svět. Jeho myšlení není myšlení tohoto světa, a jeho cesty nejsou cesty světa. (Iz. 55:8, 9) On je velikým životodárcem a jeho předsevzetí, dáti lidem dobré vůle věčný život, značně se liší od náboženských ideí tohoto světa. Je to proto pouze jeho milost, že žijeme v tomto roce 1948 a že jsme s to pohybovat se na zemi, vyjadřovat své myšlenky vůči jiným a konat své dílo. Člověk měl by si vážit Boha pro to, co Bůh proň učinil, aniž člověk toho zasluhuje; avšak na neštěstí většina lidí tohoto světa nezná Jehovu Boha a ani se nijak zvlášť nepokouší, aby se o něm něco dověděla. Tito lidé jsou spokojeni sami se sebou.

2 Někteří však jsou v tomto ohledu jiní: Ti, kteří nyní jednájí před očima světa jako svědci Jehovovi, dokazují tím, že si váží všemohoucího Boha, stvořitele nebes a země. Oni vědí, že Bůh stvořil člověka ze země, že ho postavil na **zem** a přikázal mu, aby si ji podrobil, aby ji uvedl do krásného, dokonalého stavu a aby se množil a naplnil zemi svým potomstvem. (1. Mojš. 1:28) Tito služebníci Jehovovi vědí, že On dal člověku život a že v jeho vhodný čas musí lidé dobré vůle obdržet moc a autoritu k provedení tohoto velikolepého díla okrášlení a zalidnění země pod zřízeným královstvím Božím. Svědci Jehovovi uznávají též, že musí vždy ctít Jehovu Boha jako svého stvořitele a velebít jej, chtějí-li si zachovat tento dar života a s ním spojené výsady. Liší se od lidí tohoto zlého světa, kteří jdou raději cestou bláznů, nedbajíce Boha a jeho moudrosti, jeho děl a jeho všemoci. - Žalm 14-1.

3 Apoštol Pavel svého času dobře zhodnotil lidstvo, a od té doby člověk nijak nepokročil v poznání Nejvyššího, ale dodnes jde svou sobeckou cestou a pokouší se dále potlačovat pravdu. Ve své epistoletě Římanům (1:18-23) vykládá Pavel:

4 „Nebot hněv Boží s nebe se projevuje proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří ve své nepravosti potlačují pravdu. Nebot vše, co lze poznati o Bohu, jest jim zjevno; Bůh jim to ukázal. Vždyť od stvoření světa je jeho neviditelná [osoba] - jeho věčná moc a božská [jsoucnost] - jasně poznatelná z toho, co učinil. Nemají tedy výmluvy, neboť až poznali Boha, nectili ho jako Boha aniž mu děkovali, ale oddali se marným myšlenkám a jejich nechápavá mysl se zatemnila. Domnívali se, že jsou moudří, ale stali se blázny, a slávu nesmrtelného Boha zaměnili za zpodobení obrazu smrtelného člověka, ptáků, čtvernožců a plazů.“ - *Americký překlad*.

5 Dnešní lidé mají všeobecně stejné smýšlení jako lidé, kteří žili pod římským panstvím za doby Pavlovy. V tom směru nezměnili se ani vládcové ani lid. Vládeci starého římského imperia vymazali Boha ze svého pojetí „jednoho světa“, zapomínajíce, že Bůh stvořil zem; zapomněli, že i ta troška života, kterou

měli, že i ta krátká existence, které se člověk tehdy těšil, byla jen z Boží milosti. Tehdy bylo velikou myšlenkou císařské imperium Římské. Dnes je jí „jeden svět“ Spojených národů; avšak sobectví, chamtivost a modlářství jsou dnes stejné jako tehdy, ne-li horší. Za časů Pána Ježíše Krista požadovala se plná podpora rozmáhající se říše Římské. Ježíš byl ochoten dát císaři, co bylo císařovo; to však mohlo jít jen po určitou mez. Podle Písma svatého museli v této věci lidé dbát ještě něčeho jiného, totiž: „A co jest Božího, [dejte] Bohu.“ (Mat. 22:21) Bylo v pořádku dáti císaři, co jest jeho, pokud to šlo; avšak to nemohlo právem rušiti správnou bohoslužbu, pravé uctívání životodárce Jehovy Boha. Ježíš byl usmrcen, protože nešel plně s římskou vládou a trval na kázání Božího království jakožto jediné naděje lidstva a protože dále vzdával Bohu chválu, jež jeho nebeskému Otci po právu patří. Ježíš byl proto zabit, protože byl jiný než tento svět.

6 Co nyní učiníš TY, milý čtenáři? Chceš se podobat lidem, které popsal Pavel, a „oddat se maruým myšlenkám“ jako to činí delegáti Spojených národů, chceš důvěřovat lidem, politice, militarismu, náboženství a obrazům? Anebo chceš být jiný a následovat rady Ježíšovy, chceš mít Boha na mysli a jemu sloužit? Chceš také dát Bohu, což jest Božího? Svědci Jehovovi chtějí býti jiní. Uznávají Jehovu jako jediného pravého suveréna (svrchovaného pána) hodného chvály a jemu dávají vše, co mu náleží jakožto jejich Otci na nebi. Plně hodnotí, že satan-ďábel je „bůh tohoto světa“, jenž je rozhodnut udržet si svou moc, jež mu dala na čas příležitost být mocným neviditelným vládcem tohoto světa. (2. Kor. 4:4; Jan 14:30) Svědci Jehovovi však, na rozdíl od tohoto světa, neslouží satanu-ďáblu a nectí ho jako Boha.

7 Bylo to v zahradě Eden, kde satan odvrátil člověka od Boha klamným slibem, že člověk bude jako Bůh, znaje dobré a zlé, jen když požije zakázaného ovoce. Adam byl sobec a vzbouřil se proti Bohu. Neuposlechl prostého rozkazu Božího, jenž by byl vedl k věčnému životu, a stal se citem demona, jakým je podle Písma ďábel. „Nebot vzpoura je takový hřích jako čarodějnictví.“ Svým neuposlechnutím Jehovy Boha stal se Adam bohem natolik, že začal uctívat sám sebe. Nevzhlížel více k svému nebeskému Otci jako k velikému životodárci, jemuž vděčil za všechno. Jelikož zůstal naživu i po svém hříchu proti Jehovovi, domníval se snad, že bude s to podržet svůj život. Zbožňoval čili uctíval sám sebe. Tomu nasvědčuje jeho

- 1) Nakolik je Jehova Bůh docela jiný než tento svět?
- 2) Kdo se rovněž ukazuje jiným, a jak?
- 3, 4) Jak zhodnotil Pavel lidstvo v Římanům 1:18-23?
- 5) Z jakých příčin byl Ježíš zabit?
- 6) Jakým způsobem chtějí svědci Jehovovi býti jiní?
- 7) Jak zavedl Adam uctívání demona a uctívání sama sebe?

odbojná cesta, kterou se dal v neposlušnosti Boha, neboť Slovo Boží stanoví zásadu: „Odbojnictví jest jako nespravedlnost a modlářství.“ - 1. Sam. 15:23; *Angl. b*

8 Od té doby stavěl odbojný člověk obrazy v podobě smrtelných lidí, ptáků, čtvernožců a plazů na místo toho, koho měl uctívati. Člověk si o sobě mnoho myslí a domnívá se, že dovede vykonat něco, co podle svého Slova učiní pouze Bůh. Lidé si myslí, že mohou ustavit lidskou organizaci, Spojené národy, jako jedinou naději pro světový mír a blahobyť, a takovým jednáním nedbají Božího království, o které křesťané byli naučeni modlit se: „Přijď království tvé! Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi!“ Pod vládou satana-děbla „boha tohoto světa“, stal se člověk vskutku odbojným tvorem, takže nyní hlavy vlád tohoto světa, všech národů a lidí, uctívají Spojené národy jako formu světové vlády. Chtějí, aby všechny obchodní, politické i náboženské organizace, vše co se týká společnosti, práce, kultury, vědy, vše to aby podporovalo a stalo se součástí tohoto jejich mezinárodního výtvaru, organizace Spojených národů. Tak oddává se člověk marnému myšlení, až se jeho nechápavá mysl hustě zatemní. Vskutku, „domnívali se, že jsou moudří, ale stali se blázny“. Moudří tohoto světa nevidí potřebu Boha: „Říká blázen v srdci svém: Není Boha.“ (Žalm 14:1) Takoví mudrci neuznávají jej více za velikého dárce života

ZVLÁŠTNÍ LID

9 Nicméně je tu ještě jiný lid, svědci Jehovovi. Na tuto malou skupinu dívají se vlády země jako na lid tvrdé šije, jako na lid, jenž se nechce usměrnit a nechce tento lidský výtvar přijmout za svého spasitele. Skrže své soudce a vladaře žádá svět, aby tito svědci dali císaři, což jest císařovo, ba ještě více, neboť zapomínají na zbytek příkazu: „Dejte... co jest Božího, Bohu.“ Ať už tito svědci se narodili v kterémkoli národě a pod jakoukoli formou vlády, vždy se podřídí předpisům a pravidlům příslušného národa. Platí daně, mluví jazykem onoho národa, přijímají ve školách jeho výchovu. Zachovávají všechny zákony země, jež jsou v souladu s Božími zásadami pravdy a spravedlnosti. Dbají většiny zvyků a obyčejů lidu. Jednoho však svědci Jehovovi nemohou učinit: Nemohou znásilnit své svědomí. Jejich svědomí bylo vycvičeno podle Slova Božího, jež praví: „Dej Bohu, co náleží Bohu.“ - Mat. 22:21; *Moffatt*.

10 Protože nedovedou znásilnit svého svědomí a neuposlechnout zákona Božího, zavrhl je vlády země jako lid zvláštní, neobyčejný, s nímž se nesnadno dá jednat. Nicméně však pozorují, že jde o lidi poctivé, přímé, o lidi dobrých mravů, kteří se svými bližními dobře vycházejí. Avšak tato počestnost, přímost a láska k bližnímu nehodí se podněcovatelům mas ve světě. Svědci Jehovovi káží pokoj a blahobyť pod královstvím Božím, a nejsou tudíž oporou neb částí nějaké politické neb náboženské organizace. Proto tyto praví: „Necháme-li tyto lidi, celý svět půjde za nimi.“ Načež vladaři národů řeknou: „Umlčme je!“

11 Když se v roce 1933 dostal v Německu Hitler k moci, tu bylo svědky Jehovovými vykonáno již mnoho kazatelské práce zvěstováním království Božího jakožto jediné naděje světa. To se jim muselo zarazit! A proto vládní orgány spustily propagandu, že „svědci Jehovovi jsou komunisty; že jsou židy; že musí být umlčeni!“ Tito svědci nechtěli totiž heilovat Hitlerovi, nechtěli se postavit za myšlenku „panské rasy“. Drželi se své prosté víry a pravd, kterých nabyli z bible, ze Slova Božího. Časem vydal se Hitler se

svými pomocníky a zbožňovateli na cestu k ovládnutí země. Tehdy byl všem vedoucím úředníkům v Německu dán pokyn: „Učení badatelů bible [svědků Jehovových] je zakuklenou formou komunismu. Zničení národů světa v bitvě armageddonské, odstranění všech národnostních rozdílů, zavedení židovského zákonodárství a židovské diktatury, odstranění všech rozdílů rasových: to jsou vesměs cíle židovského světového bolševismu, jež nemají nic společného s náboženstvím! Ustavení židovské světové vlády pod pláštíkem náboženské činnosti, to je nejlepším označením cílů Mezinárodních badatelů bible.“

12 Hitler a jeho vláda nemohli najít příčiny proti svědkům Jehovovým. Proto spáchali krivdu vytvořením zákonů. (Žalm 94:20) Tímto způsobem byly tisíce těchto svědků uvrženy do koncentračních táborů. Přes tisíc jich zemřelo v těchto táborech; stovky jiných byly umučeny a pobity, protože sloužili raději Bohu než lidem.

13 V demokratických zemích byli svědci Jehovovi za druhé světové války obviňováni, že jsou nacisty. V jiných zemích, jako v Německu, byli viněni, že jsou komunisty. Náboženství se spojilo v hlasitém křiku proti svědkům Jehovovým a typický výraz toho najdeme v náboženském časopise *Catholic Mind*: „Ať už svědci Jehovovi vyznávají cokoli, není pochybnosti, že praktickým účinkem činnosti Watch Tower je podněcování ke komunismu, ne-li k anarchii, a podkopávání jakýchkoli pocitů úcty k autoritě.“ Z jiných zemí, jako z Řecka, Libanonu, Palestiny a Egypta, přichází volání, že dílo svědků Jehovových je židovskou propagandou, a tak řecká pravoslavná náboženská organizace nedávno rozšířila letáky, v nichž tvrdí, že svědci Jehovovi jsou placení židy. Na druhé straně židovská organizace v Řecku protestovala u hlavy náboženské soustavy řeckokatolické, uvádějíc, že tvrzení to je nesprávné a že židé nemají nic společného se svědky Jehovovými.

14 V Rusku je několik tisíc svědků Jehovových. Stovky z nich prožívají mnohé nepříjemnosti, ba i deportaci, protože slouží raději Bohu než lidem a ohlašují království spravedlnosti, nový svět, jemuž bude vládnout spravedlivý panovník, Kristus Ježíš, a nikoli vládcí političtí. Jednalo by se tam se svědky Jehovovými takovým způsobem, kdyby byli komunisty? Nejsou jimi, ale jsou pravými služebníky Božími a ve všech národech jsou podvodně líčeni tak, jak se to hodí jejich utiskovatelům. Jednotným cílem je všude: Zničit svědky Jehovovy, zbavit se jich!

15 Podívejme se tedy zběžně na svědky Jehovovy dnešní doby, abychom věděli, jak se oni dívají na poměry ve světě. Kdo jsou svědci Jehovovi? Odkud dostávají své instrukce? A proč se zdají být jiným, nežádoucím lidem?

BLIŽŠÍ POZOROVÁNÍ

16 Tito služebníci, kteří uctívají Nejvyššího celého vesmíru, věří, že Jehova je jediný svrchovaný Bůh a že veškeré uctívání, čest a sláva náleží jemu. Věří, že on je velikým zdrojem života a že je s to spasiti všechny, kteří k němu přijdou s pokorným srdcem. Ti, kdož přišli k Pánu Bohu, přijali jeho Slovo a zůstá-

8) Jak se dnes oddávají lidé marnému myšlení?

9) V jakém rozsahu dáváme císaři, což jest jeho?

10) Proč říkají vladaři národů: „Umlčme je!“?

11, 12) Jak vymyslel Hitler krivdu proti nim, a proč?

13, 14) Proč jsou v „demokratických“ zemích falešně obviňováni? a co dokazuje, že nejsou komunisty?

15, 16) Jak se stali svědky svrchovaného Boha?

NEPOLITIČTÍ

vají v něm, jsou požeňnání od Boha a stanou se jeho svědky. Těm pak praví Pán Bůh u Izaiáše 43:10, 11: „Vy svědkové moji jste, praví Jehova, a služebníci můj, kteréhož jsem vyvolil, takže můžete věděti a mně věřiti i rozuměti, že já jsem, a že přede mnou nebyl sformován Bůh silný, aniž po mně bude. Já, já jsem Jehova, a žádného není kromě mne Spasitele.“

17 Muži i ženy ze všech částí země, ze všech národů, pokolení a jazyků, přišli k Pánu Bohu, aby studovali jeho Slovo; přijali jeho Slovo jako pravdivé a pravé a zůstali v něm. Poznávají, že u Izaiáše 61:1-3 je uveden příkaz těm, kteří se zasvětili službě Bohu jako následovníci jeho Syna. Vědí, že poselství, jež jim bylo nařizováno kázat, poskytuje útěchu a naději všem národům země. Vědí též, že Jehovův hlavní svědek, Kristus Ježíš, jenž se narodil jako Žid pod mosaickým zákonem, nedělal kompromisů s národy tohoto světa, ale pevně stál za kázáním Slova Jehovova a jeho vlády spravedlnosti, která podle Božího zaslíbení má být zřízena na zemi. V době, kdy Ježíš dlel na zemi, byli četní Židé pozváni, aby vstoupili do nové smlouvy s Bohem; když však toho židovský národ nedbal, bylo toto volání rozšířeno do všech končin země, k pohánům, a Bůh vybral si lid, jenž měl mítí Boží zákon napsaný v srdci a který by se ničím nedal odvrátiti od služby nejvyššímu Bohu.

18 Proto se praví v 1. Petra 2:9, 10: „Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý (lid pro vlastnictví Boží; Amer. stand. překl.), abyste převstovali ctlosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své. Kteříž jste někdy ani lidem nebyli, nyní pak jste lid Boží; kteříž jste někdy nebyli došli milosrdenství, nyní pak jste došli milosrdenství.“

19 Tito lidé Božího milosrdenství stali se jiným, zvláštním lidem v očích světa, protože jsou milostí Boží určeni, aby sloužili jedinému živému a pravému Bohu. Stali se jeho vyvoleným lidem. Ohlašovali jeho poselství spravedlnosti, a tisíce a tisíce jiných lidí slyší je v těchto posledních dnech ďáblovy organizace a hledají útočiště v organizaci Boží. Ujmají se téhož vhlání a praví nyní všem národům, pokolením a jazykům: „Pojďte a pijte vodu života zadarmo.“ A tak jsou dnes od jednoho konce země až do druhého tisíce lidí, kteří volají: „Chváliti tě budu mezi národy.“ (Žalm 57:10; Slov. b.) Nemohou chváliti světské národy, ani jednotlivé, ani Spojené národy, nemohou opěvovat žádnou sektu neb náboženství, protože je Slovo Boží všechny odhaluje jako modlářské. Mají Slovo Páně a v něm nalézají Boží poučení, aby Jej chválili a tak získali věčný život. Věrným kázáním zachraňují nejen sami sebe, ale i všechny ty, kteří je slyší. (1. Tim. 4:16) Bůh jim dává svého svatého ducha čili účinnou moc, a oni jdou a mluví pravdu čistými rty. - Sof. 3:9.

20 Svědci Jehovovi, kteří byli povoláni ze všech národů, pokolení a jazyků, jsou všichni jedné myslí, pronikli všemi hranicemi. Jazyk jim není překážkou jednoty. Zavrhlí náboženství, politiku a všechny ideje, které lidé chtějí vštípit do srdce jednotlivců. Není dělicí síly, jež by mohla stát v cestě svědkům Jehovovým, kteří mají jednu mysl, totiž mysl Krista Ježíše. Nehledě k tomu, v které zemi svědek Jehovův žije, vždy stojí cele za Božím královstvím a káže je. Je v tomto směru vyslancem pro Krista. Jako takový vyslanec v tomto starém světě, jehož však není součástí, není nikterak odpůrcem nynějších vlád země; svědci Jehovovi se také nikdy nepokusí bojovat proti nim. Oni také proti nim bojovat nemají; nemají k tomu příčiny, protože Jehova Bůh připouští, aby vlády ty trvaly, dokud On neprojeví svou moc, což učiní v bitvě armageddonské.

21 Když Ježíš Kristus byl na zemi, neprotivil se římskému panství nad Palestinou. Žil v této zemi pod ním. Podrobil se stávajícím předpisům a platil též daně. Nebyl však oddaný římské vládě a nebyl by jí hájil. Byl služebníkem království Božího. Známe přece jeho slova: „Kdyby království mé bylo z tohoto světa, služebníci moji by bojovali; avšak království mé není částí tohoto světa.“ (Jan 18:36) Táž zlá, sobecká organizace existuje dodnes, jenže působí skrze jiné vládní autority, pokud jde o lidské tvory. Je pod stejným vedením jako byla říše Římská, totiž pod satanem-ďáblem, bohem tohoto světa. Z toho tedy vyplývá, že neviditelný zlý vládce se nezměnil. - 1. Jana 5:19.

22 Svědci Jehovovi nejsou tedy pro tuto starou, bezbožnou vládu, jež existuje ve všech národech země, nýbrž jsou pro Boží království, které bude vládnout ve spravedlnosti; z toho lze snadno poznati, proč nejsou rozdělení jako římská katolíci, jako organizace protestantské, židovské a všechny ostatní náboženské sbory světa. Lidé ve všech těch rozmanitých náboženstvích v různých zemích jsou různých národností a politických směrů, a proto jsou rozdělení proti sobě. Takový stav nenajdeme mezi těmi, kdož jsou zasvěceni Jehovovi Bohu. Ti jsou jednou organizací, nehledě k tomu, kde jsou usídleni. Různé jazyky ani odlišné jejich mravy a obyčeje je nerozdělují. Ani vlády nad nimi nepadají na váhu. Lhostejno, zda nad nimi panuje vláda demokratická, nacistická, komunistická, židovská, totalitní neb autokratická, nedopustí svědci Jehovovi, aby tyto vládní formy mezi nimi tvořily překážku, pokud jde o jejich jednotnou službu všemohoucímu Bohu. Oni nejsou z tohoto starého světa, nýbrž jsou pro království Boží pod Kristem. Tímto způsobem jsou jiní, nejsou připodobněni tomuto světu. - Řím. 12:2.

23 V době ranné církve apoštolé a jejich spolu-křesťané následovali příkazu Ježíše Krista: „Jděte a dělejte učedníky ze všech národů.“ (Mat. 28:19; Amer. stand. překl.) A tak šli do Řecka, Italie, Egypta, Babylonu i do Malé Asie, ačkoli na těchto místech žili lidé různých obyčejů a mravů, pod různými vládami, většinou pod Římským imperiem. Avšak lidé, kteří tam milovali spravedlnost, poznali pravdu a stali se křesťany. Zanechali všeho svého dřívějšího uctívání model a všech politických organizací a šli za učení Kristovým. V jejich životě nastala úplná změna. Zanedlouho poznali, že je lépe poslouchati Boha více než lidí, neboť jedinou cestou, jak obdržet život, je být věrný velikému životodárci v nebesích. Jak pravil Bůh, je On sám spasitelem a On jediný může dát věčný život a požeňnání v novém světě.

24 Politické systémy a národy světa pokoušely se po sta a tisíce let dát lidem lepší vládu. Chce však dnes někdo tvrdit, že poměry v Evropě, Asii, Africe a Americe jsou lepší než byly před 20 lety, před 100 lety neb před 1000 lety? Někdo snad namítne, že životní podmínky jsou nyní lepší. Avšak k d o tak mluví, a k d e ? Pouze v ojedinelých zemích. Otázka zní: Je člověk méně sobecký? Miluje svého bližního více? Anebo je stejně tvrdošijným modloslužebníkem jako v dobách minulých?

17, 18) Jak se stali lidé ze všech národů takovými svědky?

19) Cí chválu zpívají, a jak, a proč?

20) Vzdor čemu jsou jednotní, ale nebojují proti vládám?

21) Proč Ježíš se neprotivil Římskému imperiu, ale ani je nehájil?

22) Jak se lišíme od náboženských soustav tohoto světa?

23) Co přikázal Ježíš činiti, a jaký byl toho výsledek?

24, 25) Mezi kým se poměry podstatně zlepšily?

25 Je pravda, že v řadách svědků Pána Boha najdeme lidi všech stavů, ze všech národů a jazyků. Avšak na rozdíl od tohoto světa mají všichni téhož ducha lásky a pokoje k svému bližnímu a stejné přání chválit jediného Boha Jehovu a pět jeho chválu mezi všemi národy. Jejich nezmarná horlivost nemůže být zlomena, byť vládní autority světa se o to sebe více pokoušely.

SLUŽEBNÍKY VZDOR NÁMITKÁM

26 V četných končinách země, jež se dostaly pod moc značného náboženského vlivu, uznávají panující moci nerady svědky Jehovovy za ordinované služebníky, ačkoli tito jsou Bohem pověřeni jako takoví. Úřady činí námitky, protože tito služebníci jsou „jiní“. Nemohou pochopit, že člověk nemůže učinit člověka služebníkem Božím. Člověk se stane služebníkem Božím tak, že Bůh vyleje na něho svého ducha shůry. Bůh pak pravil, že toto vylití provede na těch, kdo ho v pravdě milují. Nejvyšší vylil svého ducha na „všeliké tělo“: na muže i ženy, na mladé i staré, na otroky i svobodné. Učinil tak věrnému ostatku o letnicích 33 po Kr. a činí tak stejnému ostatku v dnešní době. (Joel 2:28, 29; Sk. ap. 2:17, 18) Jeho duch puď ty, kteří se zasvětili, že mu budou sloužit kázáním evangelia, při čemž nerozhoduje, zda tyto osoby jsou mladé neb staré. Jehova milostiplně dává svého ducha všem těm, jichž srdce je pravé, hledá spravedlnost a je Pánu Bohu plně oddané.

27 Mnozí vládcové a soudci namítají, že mladí lidé nejsou způsobilí kázat evangelium. Domnívají se, že člověk musí zestárnout a zešedivět, aby mohl nabýti moudrosti a porozumění. Při svém rozhodování, zda ta neb ona osoba je neb není ordinovaným služebníkem, zapominají vzít v úvahu činnost dotyčného. Ježíš Kristus byl činný v domě svého Otce, když mu bylo dvanáct let. (Luk. 2:42-49) Timoteus, průvodce apoštola Pavla, byl mladým mužem, když ho Pán povolal a pomazal ke kázání evangelia, a jak církve tak i Timoteus sám byli napomenuti, aby nepohrdali jeho mladostí. (1. Tim. 4:12) Bible vskutku podává dlouhou zprávu o mladých lidech, kteří se zastali Pána Boha a v mládí i v pokročilejším věku udatně bojovali za kázání poselství ze Slova Božího. Jeremiáš, Samuel a jiní byli uvedeni jako znamenité příklady jinochů, kteří se ujali služby Bohu jako kazatelé.

28 Z pozdějších dějin světských vezměme Jana Calvina, reformátora ze 16. století, jenž byl badatelem bible a služebníkem náboženství. Nebyl uznán jako kaplan ve věku 12 let? Byl; a jestliže Jan Calvin mohl být uznán a uveden v úřad jako služebník náboženství, pak jistě mohou světské autority uznat za služebníky Boží dnešní mladé muže a ženy, kteří jsou Bohu více oddáni než byl Calvin. 12letý Calvin byl nejen kazatelem v římskokatolické náboženské organizaci, ale jeho příjmy z kázání byly dostatečné, aby mu umožnily navštěvovati v pozdějších letech školy. Encyclopedia Britannica, sv. 4, vydání 1892, praví o tom, jak Jan Calvin, narozený roku 1509, byl jmenován kaplanem: „Když mu šlo na třináctý rok, opatřil mu jeho otec, jenž nežil ve skvělých poměrech, u biskupa úřad kaplana v kapli Notre Dame de la Gesine. Několik dní po svém ustanovení obdržel tonsuru a 29. května 1521 byl uveden v úřad.“ Půl tisíciletí předtím byl Benedikt IX. ve věku 12 let dosazen na stolec papežský a setrval v tomto úřadě od roku 1033 až do roku 1056.

29 Jestliže tedy 12letý Jan Calvin byl způsobilý za služebníka neb kaplana v římskokatolické náboženské soustavě a jestliže Benedikt IX. v téměř věku

mohl být římským papežem, pak stovky svědků Jehovových, kteří konali pečlivé studium bible na nesektářském podkladě, jistě mohou před vládními sbory dnešního světa prokázat svou způsobilost pro postavení služebníků v druhé desítce svého věku. Stovky mladých mužů a žen od 16 do 22 let ujal se misijní služby v poli, mnozí z nich v cizích zemích, kde se musí učit neznámým jim dosud jazykům, aby tam mohli kázat evangelium. Mládí není překážkou, aby se kdo mohl stát služebníkem. Ten, kdo se stane služebníkem Páně, bude denně kázat dobré poselství. Vždy se uznávalo, že takoví služebníci zaujmou neutrální postavení k záležitostem světa a že budou nestranní a lhostejní ke sporům světa, protože nejsou z tohoto světa a nepatří k němu, ačkoli jsou v něm. (1. Jana 2:15-17) Ježíš Kristus rovněž nebyl z tohoto světa. Byl v něm, avšak jen za tím účelem, aby kázal evangelium a ospravedlnil jméno svého Otce.

30 V modlitbě k svému nebeskému Otci prosil jej Kristus Ježíš, aby téhož ducha, jenž byl vylit na něho, vylil i na jeho následovníky; neprosil Otce, aby je vzal ze světa, ale aby je v něm ponechal, aby mohli kázat dobré poselství o království a tak aby někteří byli spaseni. (Jan 17:14, 15; 14:16, 17) To zřejmě ukazuje, že rozhodujícím činitelem u Božího služebníka není věk ani pohlaví; to co jej činí schopným služebníkem, jest jeho poznání Slova Páně a jeho horlivost a oddanost nejvyššímu suverénu, Jehovovi Bohu, a především jest to duch Páně na něm.

NENACIONALISTICKÁ SVĚTAŠIRÁ ORGANISACE

31 Občas přicházejí vládní úředníci v různých částech země s tvrzením, že svědci Jehovovi jsou pod kontrolou americké organizace a že rozšiřují americkou propagandu. Kdo si však přečte kteroukoliv publikaci svědků Jehovových, tištěnou a rozšiřovanou Watch Tower Bible and Tract Society, pennsylvanskou to korporací v Americe, ihned snadno pochopí, že žádná z jejích nauk není nacionalistická (národovecká). Projevují víru v království Boží jakožto jedinou naději lidstva. Tomuto království slouží svědci Jehovovi, kteří vzhlížejí ke Kristu Ježíši jakožto svému veliteli a vůdci, jenž stojí nade všemi národy a politickými stranami. Okolnost, že Watch Tower Bible and Tract Society náhodou byla ustavena právě ve Spojených státech a že jí nyní používají svědci Jehovovi jak v této zemi tak i v četných jiných zemích k vykonávání své činnosti, nedává lidem příčiny k tvrzení, že organizace svědků Jehovových na celé zemi je organizací americkou.

32 V různých zemích Latinské Ameriky a v Evropě i v jiných světadílech utvořili svědci Jehovovi místní organizace neb společnosti uvnitř zemí, ve kterých bydlí, aby tam tak fedrovali zájmy své služební činnosti. Tyto společnosti jsou na dotyčných místech stejně potřebné jako Watch Tower Bible and Tract Society v Americe. A jistě není příčiny tvrdit, že svědci Jehovovi jsou Francouzi, Němci nebo Brasilci proto, že v té neb oné zemi mají svou společnost. Svědci Jehovovi na celé zemi mají jeden životní cíl, totiž oslavovat jméno svého nebeského Otce Jehovy a mít

26) Kdo dělá služebníky, z koho, a jak?

27) Proč je nebiblické, namítat něco proti mládeži jakožto služebníkům?

28, 29) Jak vylučují takové námitky případy Calvinův a Benedikta IX.?

30) Co činí člověka způsobilého k službě?

31) Proč nejde o americkou organizaci a propagandu?

32) Proč nedělají místní organizace ze svědků Jehovových národovce?

	Průměr zvěstov.	Celkem literatury	Celkem hodin	Noví před- platitelé	Jednotlivé časopisy	Dodatečné návitěvy	Studia knih	Nejvyšší počet zvěstovatelů	Počet skupin
Amerika-Spoj. státy	67.680	10.166.529	17.386.001	308.618	7.092.651	4.622.064	49.608	73.512	2.879
Alaška	17	4.840	12.075	286	5.529	4.054	24	28	3
Bahamy	17	5.245	6.910	345	664	2.710	67	41	1
Bermudy	4	878	2.600	23	178	1.285	35	7	1
Cypr	37	12.650	13.296	82	3.562	2.241	23	68	5
Ecuador	14	4.110	7.439	43	1.831	2.397	21	24	1
Guadeloupe	13	280	6.246	7	233	257	1	18	1
Island	3	5.978	2.455	220	956	443	7	3	
Liberia	3	424	708	4	8	206	4	3	
Malta	6	94	612		22	79		6	
Nizozemská západní Indie	28	13.373	9.207	538	5.579	3.140	32	42	2
Palestina	8	4.734	3.952	7	200	507	1	15	7
Panenské ostrovy	17	8.672	4.531	766	1.043	2.683	54	17	1
Peru	22	10.625	13.951	422	1.019	5.232	85	30	2
Syrie-Libanon	99	10.448	22.409	274	9.459	3.803	39	115	7
Argentina	679	125.719	184.925	1.841	36.618	54.238	416	790	39
Australie	3.284	312.292	746.501	10.987	358.263	188.337	1.762	3.516	201
Fidži	9	6.665	2.039	101	720	621	6	12	1
Java (N. V. I.)	11	472	406		171	129	1	13	1
Siam	21	17.441	11.003	443	1.876	1.771	23	31	2
Singapore	6	2.299	1.988	62	217	631	13	15	1
Belgie	876	189.013	238.506	1.198	49.072	44.005	415	1.038	29
Lucemburk	47	3.911	14.430	38	9.609	4.023	56	59	3
Bolivie	16	7.571	14.078	338	1.422	4.877	63	26	1
Brasílie	648	440.865	313.820	6.144	43.690	62.661	508	786	47
Britská Guyana	134	40.013	67.059	386	15.715	18.040	260	185	8
Britský Honduras	38	5.222	17.566	139	2.786	5.767	82	50	5
Britské ostrovy	12.149	2.237.380	3.489.000	77.232	77.067	1.099.510	7.015	13.670	601
Irsko (Eire)	37	14.328	28.706	342	42	8.237	31	53	3
Britská Západní Indie	700	89.070	223.423	1.864	94.241	58.666	764	905	31
Columbia	29	23.903	26.033	713	4.363	8.647	88	34	4
Costa Rica	449	31.333	116.263	720	20.027	27.405	427	576	17
Československo	1.257	296.451	228.172	2.205	62.433	69.040	478	1.412	166
Čína	9	7.034	6.592	28	661	488	5	14	1
Dánsko	2.724	313.427	389.657	6.328	253.789	112.144	862	2.977	155
Dominikánská republika	59	23.951	41.851	272	6.487	17.303	293	84	2
Egypt	68	8.040	16.449	92	1.453	3.345	53	79	5
El Salvador	80	18.207	35.796	422	7.135	12.861	176	136	2
Finsko	2.281	525.325	507.983	12.444	270.862	97.166	717	2.696	383
Filipíny	2.471	419.890	621.639	992	107.723	60.249	654	2.902	178
Francie	2.184	187.102	361.866	3.298	51.748	109.778	1.028	2.380	104
Guatemala	75	24.809	48.108	783	13.034	16.076	244	112	4
Haiti	16	11.900	13.834	42	3.622	4.537	48	26	1
Havajské ostrovy	129	56.657	49.750	3.430	13.117	13.428	174	163	7
Honduras	45	10.097	24.707	196	3.291	7.352	116	70	4
Chile	137	43.152	55.201	1.039	10.212	15.238	197	175	11
Indie	198	36.039	75.380	2.413	12.300	13.938	223	225	26
Burma	19	7.508	7.085	728	984	2.036	21	24	1
Ceylon	12	3.505	5.048	319	1.579	1.321	15	22	1
Persie	1	1	6	1				1	
Italie	152	57.943	22.275	315	704	5.204	68	178	35
Jamaika	1.185	98.915	306.173	833	54.693	68.193	1.182	1.411	132
Jižní Afrika	3.843	369.935	1.235.017	8.428	211.858	251.091	2.995	4.163	228
Jižní Rhodesie	2.572	33.843	750.568	208	2.513	122.205	1.630	3.044	82
Nyasa	3.542	1.303	1.077.894			289.810	4.740	4.154	374
Portug. Vých. Afrika	214		66.197			18.688	293	381	28
Severní Rhodesie	6.114	1.134	1.982.983	6		199.847	3.869	8.007	252
Svatá Helena	17	22	620		18	61	4	17	1
Tanganika	198		41.781			7.145	108	237	8
Jugoslavie	120	1.327	7.847			1.095		120	
Kanada	11.224	728.517	2.129.473	38.392	817.542	445.891	4.611	12.093	521
Kuba	3.199	214.691	774.875	4.040	81.341	164.944	2.276	3.682	91
Maďarsko	989	126.059	184.089	991	11.868	88.806	740	1.253	147
Mexiko	4.125	405.091	910.134	4.513	119.761	145.433	2.228	4.867	245
Německo	15.856	42.553	3.589.030			1.957.525	7.394	20.811	1.441
Nicaragua	36	9.748	18.598	271	4.500	6.767	83	65	2
Nizozemsko	3.764	349.798	951.844	4.115	234.694	169.191	1.204	4.247	102
Norsko	799	317.996	175.697	4.972	131.535	41.501	366	972	78
Nový Fundland	54	16.695	21.183	1.091	6.063	6.965	45	90	10
Nový Zéland	678	131.246	171.642	6.012	96.327	41.138	384	779	48
Panama	175	45.995	67.591	1.249	34.225	26.334	388	215	9
Paraguay	34	8.820	17.774	260	5.151	5.731	69	47	5
Polsko	6.334	291.081	941.743	9.148	233.547	349.593	3.642	7.703	470
Rusko	3.498	17.780	152.069	2.452	24.067	41.458	1.220	3.917	124
Portorico	87	40.285	43.951	1.420	11.039	15.216	183	119	4
Rakousko	751	173.301	162.383	5.373	38.762	69.407	432	941	96
Rumunsko	1.990	450.940	303.668		87.170	55.140	2.419	2.685	389
Recko	1.891	77.799	225.783	6.028	168.146	56.968	384	2.367	212
Turecko	6	117	767			110		6	1
Surinam	55	15.452	22.202	92	4.179	6.869	105	75	2
Francouzská Guyana	1	465	646	4	63	225	14	1	
Švédsko	2.894	323.284	551.933	9.274	537.598	122.890	843	3.092	367
Švýcarsko	1.512	189.735	238.686	3.137	445.902	53.355	559	1.645	84
Uruguay	175	38.904	80.358	825	16.858	27.613	379	211	8
Venezuela	29	13.065	23.684	151	4.576	5.646	67	47	5
Západní Afrika (Nigeria)	3.710	78.533	1.039.520	248	4.637	43.641	768	4.111	201
Sierra Leone	22	2.376	4.268		12	357	10	38	1
Zlaté pobřeží	360	8.519	70.077	38	832	3.813	98	575	24

Celkem ve služ. roce 1947 181.071 20.472.739 43.842.305 563.101 12.049.344 11.710.832 113.035 207.552 10.782

s Kristem Ježíšem účast na ospravedlnění jeho jména a Slova. Uvědomují si, že On shromažďuje lidi dobré vůle, kteří ho milují, do jedné organisace, do organisace theokratické. Svědci Jehovovi jsou tedy teokratičtí, nikoli nacionalističtí. Lidské vlády oddělily jednotlivé země hranicemi a pro určitá území přijaly určité jazyky. To však není důvodem domnívat se, že svědci Jehovovi, kteří bydlí v různých těch zemích, jsou oddělení a odlišní od všech ostatních svědků nejvyššího Boha na celé zemi. Oni tvoří jedno tělo v Pánu, jednu organizaci s jedním Bohem Jehovah a jedním Pánem Ježíšem Kristem a jedním zákonem. Je to zákon, jenž jim dal Bůh, aby totiž sloužili jemu a kázali evangelium o království na celém světě na svědectví všem národům.

NESTRANNOST

33 To je příčinou, proč svědci Jehovovi, roztroušení v celé řadě zemí, nepouštějí se do tělesných bojů mezi sebou; nechtějí ublížit jeden druhému. Zároveň nevměšují se věrní služebníci Páně do násilnických válek mezi národy. Jsou neutrální jak v politických tak i vojenských záležitostech národů. V Jehovovi Bohu vidí toho, jenž dává život a má proto též právo jej vzít, toho, jenž je může zachovati pro nový svět spravedlnosti, kde se budou těšiti pokoji, blahobytu a věčném životu. Plně chápou a hodnotí Slovo Boží, jež praví, že jeho služebníci přijdou ze všech národů, kmenů a jazyků, že však - majíce jeho ducha - budou jeho lidem, vyvoleným rodem, oddaným pokoji. Vědí, že jsou jeho vyvoleným lidem pod jedním theokratickým zákonem, a proto mu slouží s plnou pozorností. Mají pravou bázeň Boží, neboť nenávidí zlo, domýšlivost, pýchu a bezbožnost tohoto světa. Stranictví mezi nimi nemá místa. Všichni jsou pro jeden ideál, pro vládu Nového světa pod Kristem.

34 Tito lidé poslouchají Boží rozkazy pro dnešní dobu, a proto se důsledně snaží s veškerým úsilím fedrovati zásady pravdy a spravedlnosti a obrátiti mysl lidí k onomu jedinému pravému božství a k jeho milostiplnému Slovu, k bibli. V tom budou pokračovat až do konečné bitvy, do dávno předpověděného Armageddonu. V případě odporu, zkoušek, pronásledování a jiných trampot od vládních orgánů anebo od vlád samotných půjdou bez bázně a odvážně vpřed, zastávající se Jehovaha „Krále králů a Pána pánů“, Krista Ježíše. To se podivuhodným způsobem projevovalo v právě uplynulém roce 1947. Nezaujatý člověk potřebuje si jen přečíst *R o č e n k u**, jež přináší zprávy o činnosti svědků Jehovových v tomto roce na celé zemi, a snadno pozná, že jde o jeden lid a jednu organizaci, o organizaci theokratickou; oni vzhlížejí k Jehovovi Bohu a ke Kristu Ježíši jakožto „vrchnostenským mocem“, jež vedou a řídí jejich činnost. Prostuduje-li čtenář *R o č e n k y* zprávy z 92 zemí, jistě mu to pomůže pochopit, že svědci Jehovovi neslouží žádnému člověku a žádné světské organizaci a že jejich organizace není americká, ani francouzská, německá, komunistická neb židovská, nýbrž že je to organizace řízená Bohem neboli theokratická, a že její členové mají zájem jediné na trvalém pokoji a na dobré vůli všech národů.

35 Mají tito lidé čas vměšovati se do politických kampaní a bojů anebo pokoušet se o to, aby přiměli světské vlády k určitému postupu v dnešním zápase o ovládnutí světa? Nejlepší jejich čas zabere uložené

jim kázání, a všechny svůj čas věnují horlení pro zásady pravdy, ryzosti a nezkaženosti. Svědci Jehovovi vědí a jsou pevně přesvědčeni, že jedinou cestou, jak přinést lidstvu pokoj a dokonalé štěstí, je ta, že člověk uzná Jehovu Boha jakožto nejvyššího v celém vesmíru a jeho Syna, hlavního jeho svědka, jako spasitele lidstva a spravedlivého krále nového světa. Ten před svou smrtí na mučednickém dřevě pravil v modlitbě k svému nebeskému Otci: „Totoť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.“ (Jan 17:3) Ano, Jehova učinil opatření, aby se člověku dostalo života skrze jeho Syna. Jehova je pravý životodárce, a všichni lidští tvorové, kteří doufají v život v krásnějším, mírupném „světě bez konce“, musí použiti jeho opatření a uznati ho jako Boha a jeho Syna jako spasitele a krále. Svědci Jehovovi jsou jiní než tento starý svět, protože se řídí podle těchto božských požadavků pro život. Tisíce a tisíce lidí dobré vůle, kteří milují pravdu a kteří proto rádi vyslechli poselství o království, hledali Pána Boha a připojili se k theokratické organizaci svědků Jehovových, radostně zvěstující spolu s nimi poselství o království.

DŮKAZ JEJICH SLUŽBY

36 Svědci Jehovovi mluví na celé zemi jedním jazykem, „čistými rty“ pravdy, a tak nahromadili ve služebním roce, jenž končil 31. srpna 1947, mohutnou „hromadu svědectví“ ke cti a slávě jména Jehovaha. (Sof. 3:9) Prokázali tím znovu, že jsou společností služebníků. Věrně kázali dobrou novinu o Božím království milionům lidí a ukázali, co vlastně je „radost všemu lidu“. V uvedeném roce spolupracovalo 181.071 svědků Jehovových s Watch Tower Bible and Tract Society pravidelně měsíc co měsíc; kázali evangelium v 92 různých zemích, u velkých národů, na ostrovech oceánů i v koloniích velkých mocností. Pracovali ve státech a provinciích všech těchto krajů, ve velkých městech a městečkách i na venkově. Svět je jejich polem, a oni se snaží dostat se ke všem lidem na tomto rozsáhlém poli. - Mat. 13:38.

37 Během služebního roku 1947 věnovali tito pilně pracující služebníci nejvyššího Boha 43.842.305 hodin službě kázání. Výsledky jejich oddanosti pravdě a službě projevíly se v tom, že se ke svědkům Jehovovým připojilo mnoho lidí, kteří se jali následovat Krista Ježíše a stali se též zvěstovateli království. V důsledku toho bylo dosaženo nového nejvyššího počtu, totiž 207.552 služebníků, kteří se během onoho 12měsíčního období někdy zúčastnili polní služby. Doufáme upřímně, že všichni tito lidé budou v roce 1948 pravidelnými zvěstovateli království, takže Ježíšův rozkaz „Proto jděte a dělejte učedníky ze všech národů“ bude plněn v míře stále větší v dalších letech před konečnou bitvou v Armageddonu. - Matouš 28:19: *Americký standartní překlad.*

38 Tito noví zvěstovatelé království - stejně jako ti, kteří toulo cestou kráčeji již po několik let - poznávají, že se vyplatí býti jiným než tento starý svět. Široká cesta, kterou jde svět, vede rychle do záhuby, nová cesta, cesta Boží, na kterou vstoupili, vede k věčnému životu. Tato úzká cesta uvede na služebníky Boží potupu, utrpení a pronásledování světem, avšak oni vědí, že jejich věrné setrvání ve službě Bohu vynese

33) Proč mezi nimi není místa pro násilí a stranictví?

34) Co o nich pozná čtenář „Ročenky“?

35) Proč nemají času na politickou činnost?

36, 37) Jak se prokazují jako společnost služebníků?

38) Jak poznávají, že se vyplatí býti jiným než tento svět?

*) Vyšla v jazyce anglickém a bude přeložena do řady jiných jazyků. V jazyce českém vydáme postupně výňatky.

jim věčný život a spokojenost. Poznali jediného pravého Boha Jehovu a jeho Syna Krista Ježíše, a toto poznání znamená věčný život. (Jan 17:3) Poznali království Boží a s ním spojená požehnání a toužebně si přejí, aby mohli mít účast na těchto požehnáních a aby navždy mohli chválit Pána Boha. Všude na zemi říkají: „Chváliti tě budu mezi národy“ (Žalm 57:10; Slov. b.), což je tekst svědků Jehovových na rok 1948.

39 Je vskutku zajímavé podívat se - byť i jen tak zběžně - na dílo vykonané svědky Jehovovými za uplynulých 12 měsíců. Rozšířili 20.472.739 knih a brožur v několika tuctech jazyků v 88 zemích, provinciích a na ostrovech mořských. Mimoto umístili 12.049.344 jednotlivých výtisků časopisů „Strážná Věž“ a „Probuďte se!“ v četných jazycích. Při tom vzbudili u čtenářů těchto listů zájem natolik, že títo si časopis předplatili, při čemž počet předplatných, získaných zvěstovatelů království, byl 563.101. V čtyřměsíčním tažení (leden-duben) pro získání předplatitelů „Strážné Věže“ a „Probuďte se!“ přijali 313.786 předplatných. Svědci Jehovovi jsou Bohu vděční za příležitost, že smějí lidem zanechat bible a knihy, jež jim pomáhají bibli porozumět a které mohou doma číst a studovat. Od roku 1920 umístili tak 513.186.451 knih, biblí a brožur mezi lidem, jsou si však vědomi, že tím ještě nevykonali vše potřebné. Lidé, kteří přicházejí k poznání pravdy, potřebují osobní pomoci, a za tím účelem konají u nich svědci Jehovovi miliony návštěv. Na pozvání jdou do jejich obydlí, posadí se mezi ně, zodpovídají jejich otázky a vyhledávají v bibli texty, kterými dokazují své učení; tak vpravdě přinášejí útěchu všem truchlícím na zemi.

40 Svědci Jehovovi nejen káží evangelium dům od domu i veřejně, ale věnují mnoho času též soukromému poučování, jak to u služebníka Božího má být. Na celém světě vykonali svědci Jehovovi 11.710.832 dodatečných návštěv v domácnostech osob, jež projevily zájem. Vskutku pořádají na celé zemi každý týden 113.035 studií knih v obydlích lidí, kteří vzali literaturu. V těchto malých, soukromých domácích studiích je obvykle dvě až osm osob, jež studují pravidelně každý týden nějaký spis Společnosti zároveň s biblí, jsouce poučování některým služebníkem, svědkem Jehovovým.

41 Kromě těchto soukromých studií s jednotlivci, jimž se věnuje mnoho pozornosti, konají svědci Jehovovi i veřejné hlásání. Tisíce poslucháren, veřejných sadů a jiných shromáždění pod širým nebem používali ordinovaní služebníci Jehovovi pro veřejná shromáždění. Ve zmíněném služebním roce bylo uspořádáno 101.632 takovýchto různých shromáždění ve všech národech a jazycích. Počet účastníků na těchto shromážděních dosahuje cifer milionových. V jedinou neděli, kdy účast byla kontrolována, vyslechly radostné poselství 252.582 osoby ve všech končinách země.

42 Se svědky Jehovovými dnešní doby je to jako s apoštolem Pavlem kdysi; není jim třeba inkoustem psaných listů, aby prokázali, že jsou služebníky evangelia. Pavel pravil: „Neboť nejsem podomní obchodník s poselstvím Božím jako mnozí, ale jako upřímný muž, pověřený Bohem a v jeho přítomnosti, ve shodě s Kristem mluvím jeho poselství... Potřebuji snad, jako někteří, doporučovacích listů k vám anebo od vás? Vy jste mým doporučením, napsaným na mém srdci, pro každého čitelným a srozumitelným. Vy ukazujete, že jste listem Kristovým mnou vyhotoveným, psaným nikoli inkoustem, nýbrž duchem živého Boha. ne na deskách kamenných, ale na lidském srdci.“

(2. Kor. 2:17; 3:1-3; Amer. překlad) Oněch 158.034 svědků Jehovových, kteří byli venku v poli během služebního roku 1946, mají nyní doporučovací list, jenž je pravým doporučením věrné jejich služby, neboť v následujícím roce 1947 přidružilo se k nim pravidelně mnohem více zvěstovatelů, takže bylo dosaženo počtu 181.071 pravidelných zvěstovatelů království, to jest o 23.037 více. A nyní je ještě mnohem více těch, kdo projevují horlivost pro věc jediné spravedlivou a budou ji následovat.

43 Potřebují svědci Jehovovi listy psané lidmi? Anebo dokazují fakta, že mají doporučení napsaná v srdcích těch, kteří milují království? Celý svět ví, že svědci Jehovovi mají důkaz své služby, to však není to, co křesťanstvo nazývá „pravověrným“. Ale pravověrní nepravověrní, fakt je, že konají své dílo jako jejich Mistr, Ježíš. Nejsou podomními obchodníky s poselstvím Božím jako mnozí. Svědci Jehovovi obětují svůj čas, své peníze, své síly a vše službě Bohu. Během uplynulého služebního roku poslala samotná brooklynská kancelář Watch Tower Bible and Tract Society zahraničním odbočkám a misionářským domovům 256.661,77 dolarů na hotovost, aby pomohla dílu rozšiřování, a to kromě zásilek literatury odbočkám, v hodnotě 388.606,44 dolarů.

44 Svědci Jehovovi nezanedbávají ani svých styků mezi sebou, neboť na celé zemi je zorganizováno 10.782 skupin. Na shromážděních těchto skupin scházejí se svědci Jehovovi, aby se dále vyzbrojili pro službu. Studují tam hodinu týdně časopis „Strážná Věž“, jenž obsahuje duchovní potravu. Další hodinu týdně mají *služební shromáždění, kde se učí* způsobům a prostředkům, jak lépe podati lidu evangelium. Po týdenním služebním shromáždění mají zpravidla *kurs v theokratické službě*, v němž probírají látku z učebnic opatřených Společností, která je všechny vyzbrojuje k tomu, aby dovedli Slovo Páně lépe vyjádřit vůči jiným. Jsou to tedy vpravdě služebníci Boží, vyzbrojující se ke každému dobrému dílu. Ve všech těchto studijních shromážděních jsou lidé dobré vůle srdečně vítáni.

45 Svědci Jehovovi mají neobyčejnou přednost i odpovědnost. Přijímají ji a jsou hrdí na to, že jsou služebníky nejvyššího Boha. Pilně usilují o to, aby mysl všech počestných mužů a žen, bez rozdílu národa, kmene neb jazyka, obrátili k Jehovu Bohu v pravém uctívání. Přejí si viděti, aby všichni spravedlivě smýšlející lidé zpívali chválu Jehovovu, aby tak získali věčný život v novém světě spravedlnosti, kde bude pokoj a blahobyt údělem národů. Ba jsou z Boží milosti určeni k tomu, aby podali důkaz své služby dalším tisícům lidí, kteří se s nimi spojí ve vznešené písní chválení Jehovy mezi národy.

46 Aby si čtenáři tohoto časopisu mohli utvořit představu o tom, co bylo vykonáno v různých národech a zemích světa, připojujeme na stránce 23 tabulku, jež podává některé podrobnosti. Každý čtenář nechť prostuduje číslice týkající se země, ve které

39, 40) a) Kolik literatury umístili? b) Kolik dodatečných návštěv a studií knih vykonali v roce 1947, a proč?

41) Jaká veřejná hlásání konali v roce 1947?

42, 43) a) Proč nepotřebují - podobně jako Pavel - inkoustem psaných listů k doporučení své služby? b) Jaké peníze byly poslány odbočkám?

44) Kolik skupin je organizováno, a jaká shromáždění pořádají?

45) Co je jejich pýchou, jejich přáním a určením?

46) Co ukazuje tabulka o svědcích Jehovových?

bydlí, i těch zemí, kde má příbuzné neb známé. a nechť si povšimne, co tam bylo vykonáno ve služebním roce, o němž pojednáváme. Pokud jde o zprávy z jednotlivých zemí, odkazujeme své čtenáře na *Ročenku svědků Jehovových 1948*. Avšak to, co bylo stručně naznačeno v předcházejících odstavcích, dostatečně ukazuje, že svědci Jehovovi jsou jiní, odlišní

od tohoto hmotářského, rozkošnictvím posedlého, zistného, rozděleného starého světa, protože zaujmají nekompromisní postavení pro království Boží a jeden jako druhý pění chválu Jehovovi Bohu a jeho Kristu všude mezi národy. (Žalm 57:10; *Slov. b.*) Jaká to radost! A oni se radují, že i jiní mohou na ní mít účast.
SVa z 1. ledna 1948.

Usilovná podpora pravého uctívání

„V Bohu udatně sobě počínati budeme, a onť pošlapá nepřátele naše.“ - Žalm 60:12.

JEHOVUV KRÁL, Mesiáš, postupuje nezadržitelně vpřed. On je pravoplatným panovníkem, jež Bůh vzbudil pro nový svět spravedlnosti a jenž nyní přichází do svého. Přejímá plnou moc nad zemí bez jakékoli sobecké pohnutky, neboť to činí ke slávě Boží a pro trvalé blaho lidí dobré vůle; to určitě přinese požehnání všem pokolením a národům země.

2 Dnes jsou mezi lidmi v proudu veliká hnutí, jež chtějí rozšířit moc určitých druhů politického panství a zvětšit vliv určitých hospodářských a sociálních ideologií. Západní demokracie obávají se pronikání a zaplavování komunismem, a komunistické moci podezíravě pohlížejí na živou činnost kapitalistických demokracií. Každý z obou velikých bloků je na stráži, aby nebyl obklíčen svým partnerem. Většina náboženství křesťanstva přimkla se těsně k západním demokraciím; avšak Jehovův král, Mesiáš, není na straně žádného z obou mocných soupeřících bloků. Nevede žádného z nich k vrchnímu panství nad druhým. Není nakloněn žádnému lidmi vyvolanému politickému hnutí k ovládnutí a k zvětšení tohoto starého světa, jenž je odsouzen k zániku a blízce svému katastrofálnímu konci. Věnuje se výlučně obrození nového světa spravedlnosti, jak jej slibují svatá písma Slova Jehovy Boha. Usilovným fedrováním pravého uctívání Boha, jež nyní provádí v celém vesmíru, mají všichni ochotní být shromážděni na stranu Jehovy, nejvyššího pána celého stvoření, kde ho mohou věrně uctívat jako živého a pravého Boha. Pouze spojená oddanost všech tvorů, kteří žijí pro Nejvyššího Boha, a jejich společné uctívání Boha přinese universální pokoj, štěstí a stálost.

3 Devatenáct set let zdá se pro Bohem zplnomocněného krále dosti dlouhou dobou, po kterou mu bylo čekati na převzetí olěží své vlády; a Jehovův pomazaný král pokorně čekal po všechen ten čas. Toto dlouhé čekání bylo předpověděno v prorockých hebrejských Písem a ukazuje, jak shovívavým a trpělivým je Jehova Bůh vůči lidem, kteří šli vlastními politickými, sociálními a náboženskými cestami. Král David na někdejším trůně jerusalemském uznal, že příští mesiášský král bude vznešenější než on sám a tudíž jeho pánem, řka: „Řekl Jehova Pánu mému: Sed' na pravici mé, dokavadž nepoložím nepřátele tvých za podnože noh tvých.“ (Žalm 110:1) Mesiášský král byl povolán k vysokému postavení na pravici Jehovově v nebesích, protože zůstal Jehovovi neochvějně věrný až do smrti jako dokonalý člověk na zemi a protože položil svůj dokonalý lidský život, aby mohl poskytnouti věčný život všem, kteří se měli stát jeho věrnými poddanými. Jeho oběť má skutečnou moc smazati hříchy všech těch, kteří ho přijmou jako krále a podrobí se jeho požadavkům.

4 Jerusalemský král David nemusel konat kněžských služeb, avšak při obstarávání vládních záležitostí ujal

se i vedení v uctívání Jehovy Boha. Ten, jehož David nazval prorocky svým pánem, měl být jeho potomkem, „synem Davidovým“, zároveň však měl být vyšším králem než jeho předek David. Nadto měl Davidův budoucí pán a král být nejvyšším knězem na svém trůně a měl vládnout na věky. Nikdy neměla smrt způsobit, že by mu bylo třeba následníka. David to předpověděl ve shora zmíněném 110. Žalmu slovy: „Přisáhl Jehova, a nebude želeťi toho, řka: Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“ (Žalm 110:4) Jehovova přísaha je neodvolatelná. Touto přísahou byl Kristus Ježíš učiněn veleknězem podle řádu Melchisedechova, někdejšího kněze a krále. Svou vlastní lidskou obětí přinesl Ježíš onu jedinou oběť, jež má cenu pro člověka, a tím prokázal se Ježíš jako pravý velekněz. Jehova vzkřísil tohoto velekněze ze smrti a poskytl mu přístup do nebe s jeho obětí, aby ji pro požehnání lidstva mohl předložit Jehovovi Bohu samotnému. (Žid. 10:12, 13; 6:20; 7:1-28) Kristus Ježíš je veleknězem i králem. Když tedy jedná jako král, pečuje zároveň horlivě o uctívání Jehovy jakožto pravého Boha a fedruje poznání a uctívání Jehovy Boha na celé zemi.

5 Během 1900-let, zatím co musel velekněz Kristus Ježíš čekat na nebi po pravici Jehovově, konal věrně službu k užítku všech svých zasvěcených následovníků a poddaných na zemi, připravuje a uzpůsobuje je k tomu, aby v ustanovený čas spoju s ním vládli v nebesích. Nyní však přišlo království Jehovy Boha pro tuto zemi a veliký Bůh splnomocnil svého krále Krista Ježíše, aby jednal za něho jako vládce. Čas pro království Jehovy Boha přišel v roce 1914, tedy před 33 lety. Čas a prostor nám zde nedovolují, abychom se tímto prokazatelným faktem blíže zabývali, avšak v onom pohnutém roce skončilo „sedm časů“ pohanů. Tyto časy začaly o 2520 let dříve, totiž pádem posledního pozemského krále z rodu Davidova, vládnoucího na trůně jerusalemském; tehdy pozbyl tento král svou korunu a vše, co tato znázorňovala, a královské město Jerusalem bylo zašlapáno v prach nohama pohanů, kteří vyšli dobýt světa. To se stalo v roce 607 př. Kr. Tehdy utrpělo i uctívání Jehovy, neboť úctu vzbuzující chrám jeho uctívání v Jerusalemě byl zničen a různé bohoslužebné nádoby byly odvečeny lupiči.

1) Proč není nynější neodolatelný Kristus postup sobeckým hnutím?

2) Proč není účasten toho ani onoho světového bloku, které se dnes osočují?

3) Jak bylo předpověděno jeho dlouhé čekání; proč na pravici Boží?

4) Proč fedruje jako úřadující král uctívání Jehovy?

5) Proč přišla doba pro království v roce 1914 po Kr.?

ODPOR PŘEDPOVĚDĚN

6 Po celou dobu trvání starého království domu Juda, od nastoupení Davida na trůn v roce 1077 př. Kr. až k poslednímu jeho lidskému nástupci a k pádu Jerusalema v roce 607 př. Kr., muselo toto království bojovat za Bohem mu dané právo vládnouti uprostřed mocných nepřátelských národů. Nyní pak přišel den, kdy bylo zřízeno Jehovovo království v ruce jeho Krista, aby rozšířilo svou moc s nebes do všech částí naší země.

7 Nauky bible neopravňují k domněnce, že na konci časů pohanů, v roce 1914 po Kr., kdy Jehova Bůh a jeho Kristus nastoupili královskou moc, pozdraví pohanští národové včetně křesťanstva království jako spásu národů a postoupí svou vládní moc ihned „vrchnostenským mocem“, Jehovovi a Kristu Ježíši. (Řím. 13:1) Bylo by v rozporu s biblickým proroctvím, kdybychom se domnívali, že v té době ihned zmizí panství a mocenské soustavy národů a že tento svět neprodleně vkročí do údobí nepřerušeno pokoje. Kristus Ježíš byl lépe poučen a neočekával proto, že se něco takového stane po roce 1914, protože prorocký Žalm řekl tomuto králi a knězi podle řádu Melchisedechova: „Řekl Jehova Pánu mému: Sed na pravici mé, dokavadž nepoložím nepřátel tvých za podnože noh tvých. Beru moci tvé vyše Jehova ze Siona, řka: Panuj uprostřed nepřátel svých!“ (Žalm 110:1,2) Tato slova ohlašují, že Ježíš při převzetí královské moci bude musit podniknout boj, vzdor tomu, že „sedm časů“ nepřerušeno panství pohanů uplynulo. Nebude uvítán jako král.

8 Bible věrně vypravuje historická fakta, jež se udála před 1900 lety a dříve, protože ony události předpovídaly běh lidských dějin v našem dvacátém století. Ani národ židovský jako celek, ani pohanští národové a ani Římská říše nechtěli v prvním století Ježíše jako krále. Pohanští národové nepřáli si ho přirozeně proto, jelikož mu nechtěli postoupit svou politickou moc. Národ židovský pak ho nechtl, protože by to bylo znamenalo vzdát se svého zvlášť vyvinutého náboženství, judaismu, a oddati se pravému uctívání Jehovy Boha pod panstvím mesiášského krále. Nežli by to učinili, hodlali raději zůstat pod politickou vládou pohanů. Byl to odpor proti Ježíši Kristu, proti Božímu pomazanému králi nového světa, co spojilo Židy a pohany k účinnému spolku, ke spiknutí proti Kristu. Proto musela prvotní církev Kristových apoštolů a jiní ranní učedníci provádět svou kazatelskou činnost hned s počátku uprostřed spojených nepřátel Kristových. Když byli apoštolé jednou bítí a pak s hrozbami propuštění z vězení, spojili se se svými bratřími v modlitbě a poukázali na toto předpověděné spiknutí Židů a pohanů proti Jehovovu králi Ježíši Kristu. Čtete o tom:

9 „A jsouce propuštění, přišli k svým a pověděli jim, co k nim přední kněží a starší mluvili. Kterž uslyševše to, jednomyslně pozdvihli hlasu k Bohu a řekli: Jehovo, ty jsi Bůh, který jsi učinil nebe i zemi, i moře, i všecko, což v nich jest, kterýž jsi slrže ústa Davida, služebníka svého, řekl: *Proč se bouřili národové a lidé myslili marné věci? Postavili se králové zemští a knížata se vespolek proti Pánu [Jehovovi] a proti Pomazanému jeho.* Právěť se jistě sešli proti svatému Synu tvému Ježíšovi, kteréhož jsi pomazal, Herodes a Pontský Pilát, s pohany a lidem Izraelským, aby učinili to, což ruka tvá a rada tvá předuložila, aby se stalo. A nyní, Pane, pohleď na pohružky jejich.“ - Sk. ap. 4:23-29.

10 Davidem vyslovené proroctví je obsaženo v Žalmu 2. První učedníci poukázali na to, že tehdy došlo k jeho splnění. Avšak v oné době mohlo to být pouze malé neboli předběžné splnění, protože před 1900 lety byl Ježíš toliko pomazán k tomu, aby se v budoucnu stal králem, a Židé a pohané se spojili, aby tomu zabránili. Bůh tehdy ještě nedosadil Krista Ježíše jako vládnoucího krále „nad Sionem, horou svatou svou“. Dnes, od roku 1914, žijeme však v době velikého neb konečného splnění proroctví ze Žalmu 2, protože Jehova v roce 1914 dosadil Krista Ježíše na trůn, aby vládl za něho; a celému dnešnímu světu může Bůh vyzývavě říci: „Jáť jsem ustanovil krále svého nad Sionem, horou svatou mou.“ Od uvedeného roku se tudíž splňují cele a konečně úvodní verše druhého Žalmu: „Proč se bouří národové, a lidé daremné věci přemýšlují? Sestupují se králové zemští, a knížata se spolu radí proti Jehovovi a proti pomazanému jeho, říkajíce: Roztrhejme svazky jejich a zavrzme od sebe provazy jejich! Ale ten, jež přebývá v nebesích, směje se, Pán posmívá se jim. Tehdáž mluvíti bude k nim v hněvě svém a v prchlivosti své předěsí je, řka: Jáť jsem ustanovil krále svého nad Sionem, horou svatou mou.“ - Žalm 2:1-6.

11 Jehovův král, pomazaný Ježíš, sedí na trůně jeho hlavní organizace Sionské, aby zavedl spravedlivý nový svět. Avšak přály si to národy, modlily se o to a pochvalují si to? Nikterak. Nikdo nedovede tyto národy včetně křesťanstva přesvědčit, že rokem 1914 uplynuly časy národů a že by tudíž měly svou moc postoupit Kristu Ježíši, pravoplatnému králi země. Ani třiatřicetiletá vytrvalá kazatelská činnost svědků Jehovových na celé zemi nepřiměla národy k takovému postupu. Naopak vše, co národy učinily od roku 1914, bylo namířeno proti Jehovovi a Kristu Ježíši a proti jakýmkoli omezením, která tyto nebeské „vrchnostenské moci“ mohly svrchovanosti a panství národů na zemi uložit. Boje, jež vedly mezi sebou v obou světových válkách, nesloužily k podpoře vlády Jehovova pomazaného krále na svaté hoře Sionské, nýbrž jejich vlastnímu panství nad světem.

12 Pro svou sebezáchovu chytají se národy „posledního stébla“ v podobě organizace Spojených národů, což však není pozváním pro Krista Ježíše, aby se ujal přímé vlády nad národy, i když tyto vtělují Světový sjezd křesťanů a židů do UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, to jest Výchovná, vědecká a kulturní organizace Spojených národů). A když se náboženské duchovenstvo křesťanstva modlí o zdar všech národních i mezinárodních sjezdů a porad, neoklame tím Jehovu a jeho krále, ale prostě propůjčuje svou mravní a náboženskou podporu panovníkům tohoto světa, kteří se spolu radí proti Jehovovu panství nad zemí skrze Krista. To vše si vynutilo, že Jehova vyslal želzo svého krále ze Siona a nařídil mu: „Panuj uprostřed nepřátel svých!“ Kristus Ježíš bude vládnout navždy, nikoli však jeho nepřátelé. Kristus stojí vysoko

6) Co muselo činiti království domu Judova, aby zůstalo v činnosti?

7) Proč nemohlo býti v roce 1914 ještě očekáváno porobení se mocnosti národů?

8) Proč musela apoštolská církev kázati uprostřed spojených nepřátel?

9) Jak použila proroctví na tento stav věcí?

10) Proč to bylo prozatímním splněním, a proč úplné splnění od roku 1914?

11) Proč neodpovídá přání národů, že on kraluje?

12) Jaký čin a jaký příkaz Boží vynutilo si vše toto?

nad světovou situací. a jeho nepřátelé byli učiněni podnoží jeho nohou. I satan a zástupy jeho démonů byli nyní svrženi s nebe do bezprostřední blízkosti této země a jejích národů. - Zjev. 12:1-12.

DŮKAZ JEHO VLÁDY

13 Úplýnulo 33 let od doby, co Jehova Bůh dosadil Krista Ježíše na trůn jako úřadujícího krále, avšak Kristus dosud nezničil svých nepřátel na zemi. Jak tedy vládl uprostřed svých nepřátel? Co vykonal, aby lidským tvorům na této zemi viditelně ukázal, že vládne? Před zničením všech svých nepřátel v konečném boji armageddonském provádí dílo k záchraně života. Co je to za dílo?

14 Je to obnovení a fedrování uctívání Jehovy, jeho Boha a Otce, na celé zemi. Proto shromažďuje své poddané; a kdo se stanou jeho poddanými, musí uctívati téhož Boha jako on, jejich král: Jehovu, nejvyššího panovníka celého vesmíru. Pouze takové ctitele Jehovy zachová pomazaný král v Armageddonu naživu. Proti všem ostatním jakožto svým nepřátelům použije své vlády k jejich zkáze. Mějtež všichni na mysli, že Jehova, který jej učinil králem, přísáhl neodvolatelně: „Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“ (Žalm 110:4) A jako kněz koná službu ku spasení všech těch, kteří se víryplně stanou jeho věrnými poddanými. Jako nejvyšší kněz je právem hlavním zastáncem a neústupným bojovníkem za čisté uctívání Jehovy a za službu pro nejvyššího Boha. Věda, že obdržel od Boha příkaz zničit v Armageddonu nadobro všechny nepřátelé, fedruje Kristus Ježíš nyní v první řadě na trvalém základě čisté uctívání živého a pravého Boha na zemi. To činí proto, aby bylo zachováno tělo při závěrečném konci v Armageddonu a aby právě uctívání Jehovy na zemi prošlo bez přerušování Armageddonem do nového světa bez konce.

15 Máme nějaký viditelný důkaz, že Kristus Ježíš vládne uprostřed svých nepřátel, pokud jde o rozšíření uctívání velikého životodárce Jehovy? Ano, takový důkaz je zde! Kde ho najdeme? V Jehovových věrných svědčích, kteří prošli dvěma světovými válkami a vším tím protivenstvím a pronásledováním, které jim Kristus Ježíš předpověděl pro tento konec světa, řka: „A tehdy vy budete souzeni, a budou vás mordovati, a budete v nenávisti u všech národů pro jméno mé. A tehdy se zhorší mnozí a vespolek se budou zrakovati a nenáviděti. ... Ale kdož by setrval až do konce, ten spasen bude. A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všem národům, a tehdy přijde skonání [konec tohoto světa a jeho národů].“ (Mat. 24:9-14) Tento důkaz neuvádíme ke chvále nějakých tvorů na zemi, nýbrž ke chvále Jehovy Boha a jeho krále Krista, jehož milosrdenství, věrnost a ochrana zachovaly jeho věrně mu oddané služebníky a svědky. Kdyby král Kristus Ježíš nebyl vládl uprostřed všech těch národů, které nenávidí svědky Jehovovy, nikdy by se tito nebyli dožili roku 1947. Zázrakem však vyšli ze všech nebezpečí a protivenství a nyní snaží se zdvojnásobiti své úsilí v kázání evangelia o zřízení království. A to poskytuje ve světle biblických proroctví nejsilnější důkaz, že Jehovův král panuje.

16 Co tedy máme nyní až do Armageddonu dělat, my, kteří jsme zaujali postavení věrných poddaných Jehovova krále? Poslušnost vůči králi vyžaduje od nás jen jedno: abychom se připojili k němu jakožto svému nejvyššímu knězi v rozšiřování uctívání pravého Boha ve všech světadílech. Proč bychom si měli

dělat starosti, že nás všechny národy nenávidí, protože stojíme při království Božím, proti kterému se radi králové a panovníci země? Co na tom, kdyby nás sebe více ohrožovali! Mělo by nás to zastrašit a umlčet a přimět k nečinnosti? Když se v prvním století druhý Žalm plnil v malém na apoštolích a ostatních učednicích, tu uvedli v modlitbě společné spiknutí Židů a pohanů proti Božím Pomazanému a pak prosili Boha: „A nyní, Pane, pohleď na pohružky jejich a dejž služebníkům svým mluvit slovo tvé svobodně a směle.“ To nebyla nerozvázná, zbrklá a svévolná odvážnost, nastavující hlavu úmyslně ranám. Byl to postup, který Bůh schvaloval, a proto jim dal více síly, jak čteme: „A když se oni modlili, zatřáso se to místo, na kterémž byli shromážděni, a naplnění jsou všickni Duchem svatým, a mluvili slovo Boží směle a svobodně.“ (Sk. ap. 4:29-31) Budiž to i pro nás návodem, abychom dále zvěstovali Boží království svobodně a směle, prosíce k tomu Boha o více síly. Nyní, kdy jeho pomazaný král je dosazen na hoře Sionské a kdy berlu své moci vztahuje nad tuto zem, projeví se moc Boží více než kdy předtím ve prospěch těch, kteří směle oznamují jeho Slovo.

NEOMEZENÝ ROZMACH

17 Žádný národ na zemi nejedná dnes správně, jestliže má námitky proti rozšíření čistého uctívání Jehovy na své území a staví mu do cesty překážky. Než mesiášský král vstoupil do nebe, aby se posadil na pravici svého nebeského Otce, dal svým věrným následovníkům tento rozkaz: „Protož jdouce, učte všechny národy (dělejte učedníky ze všech národů; Amer. standart. překlad), křtíce je ve jméno Otce i Syna i Duchá svatého, učíce je zachovávatí všecko, což jsem kolí přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.“ (Mat. 28:19, 20) Tento rozkaz zůstane tedy v platnosti až do konce světa, a žádný z národů ho nemůže zvrátit. Kristus Ježíš vydal tento rozkaz, protože zemřel, aby „za všechny okusil smrti“; on je zaslíbené „semeno Abrahamovo“, v němž má být požehnáno všem pokolením a národům země. Aby však lidé, pokolení a národové mohli vejíti do těchto požehnaní, musí obdržeti poselství, které pojednává o něm a o větším Abrahamovi, jehož je on semenem, totiž o Jehovovi Bohu. (Žid. 2:9; 1. Mojž. 22:18) Jeho vláda, jak ji tak podivuhodně popisuje proroctví, má býti panstvím pro všechny národy, vládnoucím na zemi bez dnešních hranic a dělicích ohrad a bez sobeckých národních vlád. Spolu se zaslíbeným požehnaním a panstvím musí se kázání poselství o království rozšířit nyní po celé zemi, nehledě na to, zda proti němu některé národní vlády určité oblasti země koule dnes uzavírají.

18 Před staletími učedníkům Kristovým vydaný rozkaz: „Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. Protož jdouce, dělejte učedníky ze všech národů“ nabývá síly od konce časů národů v roce 1914 po Kr.

13; 14) Co učinil Kristus, aby nám oznámil, že kraluje; a proč je namístě a časové, že tak činí?

15) Kdo dává posilující důkaz o okolnostech, že vládne mezi svými nepřáteli, a proč?

16) Co máme nyní činiti bez bázně před nepřítelem, a jak se modlití?

17) Podle kterého příkazu a zaslíbení požehnaní není správné, že nám národové odporují, rozšiřujeme-li uctívání Jehovy?

18) Proč má pro nás příkaz Kristův ještě větší důležitost od roku 1914?

Jak to? Protože tehdy Kristus Ježíš, „syn Davidův“, požádal Boha o to, k čemu ho opravňuje Žalm 2: „Požádej mne, a dámt národy, aby byli dědictví tvé, a končiny země, vladařství tvé.“ (Ž. 2:8) V roce 1914 nadešel jeho čas, aby požádal nejvyššího panovníka o všechny národy a končiny země. Nyní má právo vládnout uprostřed nich a rozšířit uctívání svého Boha a Otce ve všech národech, ano až do nejzazších končin země. Má nyní právo i moc rozšířit evangelium o království Božím po celém světě.

19 Činnost svědků Jehovových, kteří jsou poddáni Kristu, pomazanému králi, musí proto proniknouti ke všem lidem, národům, pokolením a jazykům. Tato služba slouží nejvyšším zájmům celku a je velmi nutná, aby se svědci Jehovovi dostali ke všem národům. Proč? Protože hned po výzvě nového krále Krista, aby ho požádal o národy a končiny země jakožto své dědictví a vlastnictví, přikazuje Jehova Bůh svému králi: „Roztlučeš je prutem železným, a jako nádobu hrnčířskou roztrháš je.“ (Žalm 2:9) To znamená zničení národů v Armageddonu, ne snad svědky Jehovovými na zemi, nýbrž železným prutem nebeského krále Ježíše Krista. Jedinou cestou záchrany pro všechny lidi dobré vůle je, vyslechnout poselství o království a dbáti ho.

20 Ze všech v bibli vyložených faktů vysvětluje, že toto svědecké dílo je něčím docela jiným než rozšiřování cizích politických nauk mezi všemi národy, které by znamenaly převrat pro dnešní místní politické vlády ve všech národech a říších. Dílo to je rozdílné od šíření jakékoli revoluční myšlenky, jež by vycházela z nějakého zahraničního střediska na zemi a směřovala k ovládnutí světa buď násilím anebo vychytralým pronikáním a politickou propagandou. Evangelium o království přichází ze střediska nebeského a stojí nad všemi politickými stranami a ideologiemi a jeho učebnicí je svaté Slovo Boží, bible. Vytváří poddané pro Jehovova nebeského krále, avšak nikoli tělesnými zbraněmi, násilím a terorem anebo policejní mocí politického státu, nýbrž výlučně mocí Boží lásky, jež se projevuje v poselství o jeho království.

21 Protiviti se šíření evangelia o království Božím a protiviti se uctívání Jehovy Boha znamená tolik jako bojovati na straně těch, kteří se proti němu a jeho Kristu spikli. Protiviti se mohou být ujištění, že železná žezlo královo je v Armageddonu rozdrtí a rozbije na kusy se všemi světskými národy. Z té příčiny mají svědci Jehovovi příkaz mluvit takto před panovníky světa a soudci: „A protož, králové, nyní srozumějte, vyučujte se, soudcové zemští. Služte Jehovovi v bázni, a veselte se s třesením. Líbejte syna, aby se nerozhněval, a zhylni byste na cestě, jakž by se jen málo zapálil hněv jeho. Blahoslaveni jsou útočiště, kteříž doufají v něho (kteří u něho hledají útočiště; *Schmoller*). (Žalm 2:10-12) Nikdo, byť měl sebe vznešenější a sebe mocnější postavení na zemi, není sproštěn povinnosti sloužit Jehovovi a uctívat ho a holdovat jeho králi, jenž je nyní dosazen v Sionu, a poslouchati jej. Lidé, kteří v něm chtějí najít útočiště, měli by se neprodleně odtrhnout od světového spiknutí politických, obchodních a náboženských panovníků. Nemají-li s tímto spiknutím zahynout v bitvě armageddonské, musí nyní hledati nebeskou moudrost a poučení, aby mohli sloužit Bohu a jeho Kristu.

PROTI FALEŠNÉMU NÁBOŽENSTVÍ

22 Jelikož toto světaširé hnutí má fedrovat uctívání nejvyššího Boha, který nabízí spasení, nemůže jinak

než vést zároveň spravedlivou válku proti smrtelným náboženstvím tohoto světa. Tato náboženství rozšířila se po celé zemi, uvedla velikou potupu na jméno a na předsevzetí Jehovovo a držela lid ve tmě o jediné cestě, jež vede k jeho věčnému spasení. Zastánci a podporovatelé těchto náboženství jsou démoni pod vedením svého knížete, satana-ďábla, a proto je válka zasvěceného lidu Božího ve skutečnosti postupným bojem proti démonismu. Tělesných zbraní se neužívá v tomto boji, a takové zbraně by též nemohly ničeho pořídit proti neviditelným démonům. Pouze duchovní zbraně božské pravdy a uctívání Boha hodí se pro tuto válku, a mocí těchto zbraní nemohou ani politické vlády země odporovati ani je překonati. - Efez. 6:11-20.

23 Víme dobře, že při svém postupu proti falešnému náboženskému kultu máme proti sobě všechny demony pod vedením jejich duchovních knížíatstev a mocností, které působí temnotu tohoto světa. Víme též, že tyto démoni štvou proti nám v naší službě pravého uctívání Jehovy nejen duchovenstvo organizovaného náboženství, nýbrž že nabádají i politické živly tohoto světa, aby proti nám použily politickou moc. soudy a zákonodárné sbory země. Máme na mysli slova Zjevení 16:14-16, podle nichž mají zástupy démonů vyjít ke všem panovníkům světa, aby shromáždili jejich spojené moci k rozhodnému boji v Armageddonu, kdy bude vybojována bitva onoho velikého dne všemohoucího Boha. To však není důvodem, abychom se báli a aby se srdce naše třásla; neboť když nám Slovo Boží odkrývá spojené démonské a lidské válečné moci, které se staví proti nám, otevírá přece též naše oči, abychom viděli vyšší nebeské zástupy, jež nás podporují ve fedrování čistého uctívání s Jehovovým velikým a nepřemožitelným velitelem Kristem Ježíšem v čele, jenž nás vede k vítězství.

24 Boží Slovo v nás nevzbuzuje myšlenku na zmar, nevzbuzuje představu porážky, nýbrž jediné naději na jisté konečné vítězství po přestálém tvrdém boji. Jsme ve stejném postavení jako kdysi Israelité, když tábořili na východním břehu Jordánu, připraveni přejíti jej pod vedením Jozuovým, následníka Mojžíšova, do zaslíbené země. Tehdy obrátil se Mojžíš s poslední nalehovou výzvou k Israelitům, aby věrně setrvali v čistém uctívání Boha, řka: „Nebot jestliže bedlivě ostříhati budete všech přikázání těchto, kteráž já přikazuji vám, abyste je činili, milující Jehovu Boha svého a chodíce po všech cestách jeho a přidržující se jeho, tedy vyžene Jehova všechny ty národy od tváře vaší, a vládnouti budete dědičně národy většími i silnějšími, nežli jste vy. Všeliké místo, na kteréž by vstoupila noha vaše, vaše bude: od pouště a od Libánu a od řeky Eufraten až k moři nejdalšímu [Středozemnímu] bude pomezí vaše. Nepostaví se žádný proti vám; strach a bázeň vás pustí Jehova Bůh váš na tvář vší země, po kteréž choditi budete, jakož jest mluvil vám.“ - 5. Mojž. 11:22-25.

25 Všichni ti národové, kteří byli větší a silnější

19) Proč je obzvláště nyní požehnáním a nalehovou nutností, aby toto poselství proniklo ke všem národům?

20) Jak se liší naše dílo od propagace, pocházející z cizích pramenů?

21) Co měli bychom podle pokynů bible říci králům a soudcům, a proč?

22) Jaký druh boje jest ještě fedrování uctívání Jehovy?

23) Skrze koho působí démoni a proč se nestrachujeme?

24) V jaké podobné situaci nacházel se Izrael; a co řekl Mojžíš?

25) Proč nebyl postup věrných Israelitů zastaven činností démonů a národů tehdejší doby?

než Israelité, uctívali démonské bohy, a démoni pudili všechny své stoupence k nepoddajnému odporu, jenž se projevil při nejméně dvou příležitostech spojením těchto národů ve spiknutí. Tím však nebyl postup ctitelů Jehovových v oné dávné době přerušen, neboť Bůh bojoval za ně, aby jeho uctívání bylo zavedeno v zemi, kterou jim slíbil slavnostní smlouvou uzavřenou s jejich praotcem Abrahamem. (1. Mojž. 15:18-21) Tyto skutky, jež v dávné minulosti vykonal Jehova pro své uctívání, byly zaznamenány pro nás, kteří dnes žijeme, a my bychom je měli podržeti v paměti pro posílení svých srdcí, jak je psáno: „Veliké jsou skutky Věčného; studovat měli by je všichni, jimž působí potěšení. Skvělé a slavné jsou jeho činy; vítězství jeho nemají konce; své podivuhodné skutky dá oslavovati, neboť Věčný je pln milosti a milosrdenství. Pokrm dává svým ctitelům; nikdy nezapomene na svou smlouvu. Ukázal svému lidu moc svou v činnosti, dav mu příbytky pohanů.“ - Žalm 111:2-6; *Moffatt, angl.*

26 Již od roku 1918 viděli svědci Jehovovi jeho moc v činnosti ve svém zájmu, neboť jeho jméno je nad nimi vyzýváno; oni ho věrně uctívají a zachovávají se neposkvrněni od tohoto světa. Jeho moc je nenechá na holičkách ani nyní, kdy mají před sebou ještě nejtěžší část boje za pravé uctívání Boha. Jehova podporoval svůj předobrazný lid za dávná před Kristem při jeho tažení proti démonskému kultu v zemi Kananejské. Bude proto podporovat své zasvěcené svědky i dnes, kdy dosadil svého krále na Sionu a dal mu končiny země za vlastnictví. Prorocká slova, jež adresoval Jehova skrze Mojžíše u Jordánu Israelitům, byla zaznamenána, abychom my v těchto nebezpečných časech měli důvěru: „Tvým příbytkem je Bůh pravěku, a dole na pomoc ramena věčnosti. A vyžene nepřátele od tváře tvé a řekne: Zahlad! A tak bude Israel bydlit bezpečně.“ (5. Mojž. 33:27, 28; *Slov. b.*) I dnes jsou pod námi věčná ramena Jehovova!

OBNOVENÍ A POKRAČOVÁNÍ

27 Pod Jozuem, následníkem to Mojžíšovým, táhli Israelité kdysi do Bohem jim dané země a vyhladili anebo zahnali pohanské národy, které uctívaly demony. (Sk. ap. 7:45) Podrobení zaslíbené země nebylo dokončeno pod Jozuou v onom patnáctém století před Kristem. A tak ujal se o 400 let později David v Jerusalemě díla tam, kde Jozue je musel zanechat, když ve vysokém věku zemřel. David skutečně podmanil zaslíbenou zemi až po meze stanovené Jehovou, od řeky Eufratu na severu až k řece egyptské na jihu, a od Středozemního moře na západě až k arabské poušti na východě. Jeho válka nebyla totální výbojnou válkou k ovládnutí světa jako tomu bylo u fašistického duce Mussoliniho nebo u nacistického Führera Hitlera. Bylo to theokratické tažení nařazené Bohem, jež bylo provedeno ve splnění jeho smlouvy s Abrahamem. Sloužilo tudíž k ospravedlnění slova, jména a svrchovanosti Boha Jehovy a mělo způsobiti, aby jeho lid mohl v zaslíbené zemi bezpečně a nerušeně uctívat Boha.

28 Když se David stal králem v Jerusalemě, tu srotily se proti jeho království pohanské národy, které držely části zaslíbené země, aniž by k tomu měly právo od Boha. Ve spiknutí, ovládaném demony, postavily se společně proti království Jehovova krále, jak to popisuje Žalm 2. David však důvěřoval, že Bůh splní svou smlouvu ohledně hranic zaslíbené země, a proto se pustil do boje proti odpůrcům Jehovovým, proti ctitelům démonů. Zpráva o tom praví: „Neboť zachovával Jehova Davida, kamž se koli obrátil.“ (2. Sam. 8:14)

To bylo věrným obrazem toho, jak Jehova podporuje svého pomazaného krále, jenž sedí na trůně v nebeském Sionu v našich dnech, na konci tohoto světa.

29 Jednou postihla Davida ve válce přechodná neznáz. Po nějaký čas se zdálo, že tato rána vážně ohrozí konečný úspěch celého jeho tažení. Bůh však vyslyšel jeho modlitbu a tak byla rána rychle překonána, což vedlo k pamětnému vítězství pro jméno Jehovovo. Nenadále vystoupení tohoto nebezpečí zřejmě vyvolalo onen úzkostlivý výkřik, jímž David zahájil 60. Žalm: „Bože, tys nás zavrhl, roztrhal, byl jsi hněviv; nepřijmeš nás zase zpět? Roztrhls zemi, rozerval jsi ji - zacerl trhliny její, neboť se kolísá. Nasytils lid svůj tvrdostí, napojils jej závratí jako vínem. Těm, kteří tě ctí, dal jsi znamení, aby utekli před lukem.“ - Žalm 60:1-4, podle Žalmů *Rotherhamových*; viz též *Sepluugintu a Moffatta*.

30 Srovnáme-li fakta, objevující se v různých částech bible, přijdeme k tomuto závěru: Zatím co David se svým vrchním velitelem Joábem válčil na severovýchodě proti mocným Syřanům, využili zrádní Edomitě na jihovýchodě příležitosti, kdy Davidova vojska byla z valné části soustředěna na frontě severovýchodní, a vpadli mu na jihovýchodě, na území kmene Juda, do zad. Zdálo se, že Jehova Bůh se hněvá na svůj lid. Nicméně zůstala jeho neporušitelná smlouva o zaslíbené zemi pro všechny zúčastněné v platnosti. Někdy čas se zdálo, jakoby jim Jehova byl dal znamení, aby ustoupili před svými nepřáteli a utekli před jejich luky, jež je přikrývaly deštěm šípů. „Těm, kteří se tě bojí, dal jsi znamení [Israelité neměli korouhvi nebo praporů s národními symboly], aby utekli před lukem.“ (Žalm 60:4, LXX) Vzhledem k útočnému tažení, jež bylo předpověděno a podniknuto, stěží to mohl být Jehovův rozkaz pro jeho krále.

31 S úzkostným voláním a úpěnlivou modlitbou k Bohu pokračoval David v boji proti Syřanům; v kritickém postavení oddělil však značnou část mužstva od svého hlavního vojska. Jeho generál Joáb, jenž velel odloučeným oddílům, obrátil se pak spolu s dalším důstojníkem jménem Abizai jižně, totiž na novou frontu, kde neočekávaně vzplanul boj daleko na jihu. Tam srazili se Joáb a jeho pobočník Abizai s vojsky Edomitů a porazili je, tisíce z nich pobívě. To vyneslo Joábovi i Abizaiovi čestnou zmínku v Písmě, neboť tímto zásahem byl náhle zastaven mezinárodní vojenský puč, v němž Edomitě mohli sloužit jako úderná armáda, aby otráslí rozšířenou říši krále Davida. (Žalm 60:1, 2; 2. Sam. 8:13, 14; 1. Paralip. 18:12; 1. Král. 11:15, 16) Tak vyslyšel Bůh modlitbu Davidovu; poželhal jeho válkám, neboť tyto sloužily k ospravedlnění Jehovy jakožto živého Boha a spasitele jeho lidu.

32 V roce 1914 po Kr. začal pomazaný král Kristus Ježíš, větší David, vládnout žezlem své moci uprostřed svých nepřátel. Neprodleně vyhnal satana a zástupy

26) Jak jsme viděli a budeme i nadále viděti jeho moc v činnosti?

27) Kdo podmanil úplně zaslíbenou zem a jakým všečným tažením?

28) Jak odporovali národové Davidovi a kdo mu dal vítězství?

29, 30) Které vážné nebezpečí vyvolalo Davidovo volání podle Zalmu 60:1-4; a co se zdálo, že jim Jehova naznačuje, aby činili?

31) Co činil David a jakou obdržel odpověď na svou modlitbu?

32) S jakým podobným neúspěchem setkali jsme se v letech 1914-1918?

jeho démonů z nebe. (Zjev. 12:7-12) Avšak v první světové válce, jež tehdy zuřila na zemi, přivodili si oddaní následovníci Krista Ježíše Jehovovu neřibost. Jehova dopustil, že je novodobí Edomité, organisovaní náboženství křesťanstva, napadli a pokusili se smést jejich uctívání Jehovy a jejich svědectví pro jeho království pod Kristem. Na nějaký čas byla činnost svědků Jehovových na zemi podvázána společnou nábožensko-politickou akcí, jež byla proti nim podniknuta, a to zejména v roce 1918, kdy vedoucí úředníci Watch Tower Bible and Tract Society byli uvězněni ve federální trestnici Spojených států. Podobně jako kdysi Eliáš, ohrožovaný královnou Jezábel, uprchla většina svědků Jehovových ve svém zmatku před luky nepřátel, kteří je zasypávali ohnivými šípy. Činné uctívání Jehovy Boha na zemi ochablo a hlas zvěstující jeho království, jež bylo zřízeno v roce 1914, utichal.

33 Údové věrného ostatku Jehovova poznali Boží neřibost a volali o pomoc a osvobození, aby mohli obnovit veřejné jeho uctívání a aby mu mohli sloužit s neohrožeností někdejšího Elizea. Nato obrátil se k nim Kristus Ježíš a vysvobodil je z nebezpečí záhuby rukou a lukem nepřitele. V roce 1919 začal je oprostovat od strachu z lidí a od lidských organisací. Vyvedl je ven k nebojácnému, otevřenému uctívání Boha Jehovy a zahájil útočné tažení proti falešnému uctívání, jež se upevnilo na této zemi, kterou Bůh dal nyní svému králi Kristu Ježíši jako dědictví.

34 Tak naplnila se střední část Žalmu 60, jež obsahuje prosbu k Bohu: „Aby tvoji milovaní byli vysvobozeni, zachraň pravici svou, slyš nás. Bůh mluvil ve svatosti své: Veseliti se budu, rozdělím Sichem a rozměřím údolí Suchot. Můj je Galád, můj i Manases; Efraim je obranou mé hlavy; Juda je mým žezlem. Moab je mi umývadlem, na Edom uvrhnu obuv svou. Filištínsko, jásej mi vstříc.“ (Žalm 60:5-8; *Amer. stand. př.*) Bůh vysvobodil ostatek svých věrných svědků na zemi, protože dal svůj slib mluvený ve svatosti, podle kterého celá země má se stát místem jeho uctívání, kde se zvěstuje jeho jméno a káže se jeho království.

35 V Žalmu 60 zmíněná místa znázorňují prorocky všechny části země. Sichem byl na západní straně Jordánu, údolí Suchot na východ od Jordánu, stejně i Galád a Manases. Efraim byl na západní straně a sloužil jako přílba na obranu hlavy pro lidnatost tohoto kmene. Juda, rovněž na západě, byl kmen, jemuž byl dán slib o královském žezle Sílo. Knížete pokoje. Moab a Edom ležely na východ a jihovýchod od Solného čili Mrtvého moře, a Filištínsko podél Středozemního moře na západě. To vše patřilo k území, které Jehova slíbil ve své svaté smlouvě Abrahamovi. Vítězství nad Moabity, Edomity a Filištinými bylo tudíž zahrnuto ve slavnostním projevu této svaté smlouvy. Podrobená země Moab měla být takřka umývadlem, v němž vítězný válečný rek mohl by si umýt zakrvažené ruce a unavené, zaprášené nohy. Edom měl být zemí, na kterou by vítěz uvrhl svou obuv na znamení, že si ji přivlastnil; anebo poraženým nepřitelem, před kterým vítěz vytrásá své sandály, které ho nesly vítězným pochodem po zemi Edom, dříve než si umyje nohy. A zemi Filištínské, jež je vyzývána, aby se honosila vítězstvím nad ctiteli Jehovovými, zmírání vzdorný výkřik na rtech, zatím co Jehovova moc nad ní triumfuje.

36 Celá země musí se státi navždy místem uctívání Jehovy. Svědci Boží mohou tudíž se svým výchovným dílem jíti ke všem národům, spoléhající na vítězství, jež přijde skrze Nejvyššího. Žádná organizace, byť se zdála tak nedobytnou jako skalisky ohrazené hlavní

město Edomu, není dost mocná, aby odolala vítěznému postupu velekněze a krále Jehovova, jenž šíří nyní uctívání pravého Boha mezi všemi národy země. Usilující o to, aby si nepřivodili znovu neřibost Boží tím, že se bojí lidí a světských národů, mohou svědci Jehovovi kráčet touto poválečnou dobou a odvážně vzdorovat jakémukoliv odporu se závěrečnými slovy Žalmu 60 na rtech: „Kdo mne uvede do města ohrazeného? Kdo mne zprovodí až do Idumee [Edom]? Zdali ne ty, ó Bože, kterýž jsi nás byl zavrhl, a nevycházels, Bože, s vojsky našimi? Udělíš nám pomoci před nepřitelem, neboť marná jest pomoc lidská. V Bohu udatně sobě počínati budeme, a onť pošlapá nepřátele naše.“ - Žalm 60:11-14.

SPOJENÝ FRONTÁLNÍ ÚTOK

37 Žalm ukazuje, jak musíme pod vedením pomazaného krále Krista Ježíše kráčet vpřed v díle Božím. Musíme pochodovat společně, ti z východu spolu s těmi ze západu, ti, kteří konají administrativní práce spolu s větším počtem těch, kteří pokyny provádějí, právě tak jako byli Suchot, Galád a Manases z východní strany Jordánu spojeni s Efraimem a Judou na západě, a jako příslušníci královského kmene Juda se spojili s bojovníky většího a lidnatějšího kmene Efraim. Všichni dohromady jsme Božím zasvěceným lidem, který Jehova předal Kristu Ježíši. Tento pomazaný král a velekněz nejvyššího Boha je poutem, jež nás pojí k společnému uctívání Jehovy a k společnému světaširému úsilí proti organisovanému náboženství, které udržuje lid v porobě a v odporu proti Bohu spasení. Nemůžeme dnes jít cestou náboženství, spoléhající na lidi a na lidské organizace, jako na př. na Spojené národy. Pomoc od lidí je marná a klamná. Nikoho nezachrání před zkázou v Armageddonu. Bůh je naším spolehlivým pomocníkem. Jeho uctíváme a skrze něho budeme s to mužně zvěstovat jeho jméno a oznamovat jeho království, čímž zašlapujeme v prach všechny organisovaný odpor nepřátel.

38 Nevycházíme snad pod ochranou letadel vyzbrojených atomickými bombami a raketovými děly a jinými strašnými zbraněmi tělesného válčení, nýbrž pod ještě bezpečnější ochranou zastíňující ruky moci Jehovovy. Mějme na zřeteli, že situace na zemi není ještě ustálena. Toho nebude, dokud bitva v Armageddonu nesmete tento starý svět a jeho různé formy démonského kultu. Jehovův král vládne uprostřed svých nepřátel na této zemi. Pod jeho vedením jde dílo uctívání Boha vpřed a musí růsti, dokud jeho poselství nedostane se ke všem těm, kteří budou Armageddonem živi provedeni do spravedlivého nového světa. Není na místě a není ani příčina ustát v díle. Stojíme před ještě důraznějším spojeným odporem všech démonů ovládaných nepřátel krále Krista, a vzrůst zájmů jeho království je možný jen naší činností. Proti rostoucímu odporu ubráníme se nejlépe tím, že budeme pokračovat ve svém útoku a nepřejdeme k tvrdošijné válce

33) Jak nás osvobodil Ježíš Kristus z nebezpečí v r. 1919?

34) Podle kterého příslibení území osvobodil Bůh svůj ostatek?

35) Co praví symbolicky střední část 60. Žalmu?

36) Jak ukazuje Žalm 60:9-12, že můžeme jíti vpřed s důvěřivou nadějí ve vítězství?

37) Jak musíme jednotně kráčet a na koho se spoléhati?

38) Pod čí ochranou jdeme vpřed, a jaký postup jest z určitých uvedených důvodů naší nejlepší obranou?

zákopové. Poženeme se vpřed na širém poli a neustále budeme postupovat proti náboženským nepřítelům; nemusíme se obávat, že naše řady budou skoseny přímou, soustředěnou palbou nepřítele. Naše odvaha a nebojácnost bude jim jistým znamením jejich neodvratné brzké zkázy a nažene jim strach. Pro nás však je toto společné a neohrožené fedrování díla Božího posilujícím znamením našeho blízkého spasení a vysvobození od Boha. - Filip. 1:27, 28.

39 Pomazaný ostatek spoludědiců Kristových a zástupy jejich zasvěcených druhů dobré vůle musí nyní jednati jako sjednocené těleso pod králem, při čemž každá část je povinna pomoci druhé. Zdráháme se hádat a potírat se sobecky mezi sebou, abychom nebyli odvedeni od společného hlavního boje proti nepřítelům venku; zdráháme se vměšovati se do sporů světa, aby tak nedošlo k rozkolu a k nesvornosti mezi námi. Nejsme z tohoto světa, jako není náš král Kristus Ježíš z tohoto politického, obchodního a náboženského světa. Chceme zachovati své neutrální postavení vůči zmátkům, sporům a rozmiškám tohoto světa. Naše postavení Bohu zasvěcených, jimž jsou svěřeny zájmy nového světa, nám zakazuje porušení svou neutralitu v záležitostech tohoto světa tím, že bychom se jich účastnili. Kdybychom nyní zanechali svého jediného díla uctívání Boha a účastnili se vnitřních sporů světa, určitě by nám to uškodilo a zkazilo by nám to příležitost dosáhnout věčného života v Božím spravedlivém novém světě. V příslovích božské moudrosti čteme: „Přestali od sváru, jest to každému ku poctivosti, ale kdožkoli se v sváry zaplétá, blázen jest.“ „Psa za uši lapá, kdož odcházejí, hněvá se ne v své při.“ - Přísl. 20:3; 26:17.

40 Ať si tedy světské politické instituce vybojují svůj boj mezi sebou. Nechť otevřená válka mezi římskokatolickou hierarchií a marxistickým komunismem se stupňuje více a více. Tyto záležitosti nejsou věci věrných poddaných Krista Ježíše, krále nového světa. Nechť si různé směry ve světě vyřeší věc samy a nechť se řežou mezi sebou; my zůstaneme neutrální a budeme činni pro království a pro uctívání Boha Jehovy. Budeme přihlížeti jako pozorovatelé tak jako Israelité pod králem Jozafatem, když spojené národy Moabských, Amónských a těch z hory Seir postupovaly proti Jerusalemu, avšak nepřemožitelnou mocí Boží byly uvrženy ve zmatek a bojovaly proti sobě, až se nakonec vyhubily. Zatím co pokračovala řež, ve které se jejich spojení nepřítelů navzájem hubili, zpívali Israelité za vedení chrámových zpěváků a hudebníků hlasitě chvalozpěvy Jehovovi. Stejně chceme i my pokračovati v tvůrčím zpěvu ke chvále Jehovově, aby

všichni pokorní a tiší země to zaslechli a utekli ze zástupů démonismu a falešného uctívání, které jsou zasvěceny záhubě, a připojili se k zpívajícím ctitelům nejvyššího Boha. (2. Paralip. 20:21-29) Zatím co zpíváme, uvěde všemohoucí Bůh, Jehova zástupů, zmatek mezi nepřáteli, vybojuje skrze svého krále bitvu v Armageddonu a zničí všechny ty zmatené nepřátelské moci. Pouze jeho praví ctitelé ji přežijí.

41 Zatím co tito ctitelé chodí jako cizinci v tomto světě, zachovávajíce plnou neutralitu vůči všem národům, mezi nimiž žijí, bude Bůh jednati za ně, jako to učinil za stará pro Abrahama, Izáka a Jákoba, o nichž je psáno: „Ježto byl jich malý počet, malý počet, a ještě v ní byli pohostinu. Přečázeli zajisté z národu do národu, a z království k jinému lidu. Nedopustil však žádnému ublížiti jim, ano i krále pro ně trestal, řka: Nedotýkejte se pomazaných mých, a prorokům mým nečinite nic zlého!“ (Žalm 105:12-15) Jehova Bůh dal nyní své ctitele svému králi za dědictví, dal mu je za dítky. O tom čteme: „Blahoslavený muž, kterýž by jimi naplnil toul svůj; nebudouť zahanbeni, když v rozepři budou s nepřáteli v branách.“ (Žalm 127:5) Oni jsou dětmi, jež jsou dány nepřemožitelnému bojovníku za pravé uctívání, Kristu Ježíši, Králi králů, a jsou bojovníky stejně jako on. Kristus vede je nyní přímo k branám pevností nepřítelových a připravuje tak úplné jejich převzetí.

42 Semeno Abrahamovo musí vládnout branami svých nepřátel, jak praví 1. Mojžišova 22:17. Ofensiva proti falešnému uctívání musí proto pokračovat, aby vězni mohli být vysvobození pro pravé uctívání Boha Jehovy. Podle denního rozkazu má být útokem huáno přímo až k branám nepřítele. Věrní, kteří zdědí život v novém světě, budou dle toho jednat, a to jak ostatek pomazaných bratří králových tak spolu s ním i důvěryhodní jejich druhové dobré vůle. Všem těm dodává odvahy toto zaslíbení Boží: „V ten den bude Jehova zástupů korunou ozdoby a korunou okrasy ostatkům lidu svého, a duchem soudu [práva] sedícím na soudu, a silou těm, kteříž zapuzují válku až k bráně.“ - Izaiáš 28:5, 6
SVa z 1. září 1947.

39) Co jsme odhodláni činiti ve světě sváru, a proč?

40) Jak budeme činni i když zůstaneme neutrálními, a co udělá Bůh?

41) a) Co činí Bůh, zatím co těchto několik neutrálních lidí prochází národy? b) co činí tito nyní jako dítky, dané Ježíši Kristu?

42) Co jest denním rozkazem podle 1. Mojž. 22:17; a které Boží zaslíbení dává nám odvalu, býti poslušnými?

Zkušenosti z pole.

Z větší vsi nedaleko Bernu. Po skončení cyklu přednášek měli jsme asi 15 nových zájemců. Bylo je třeba spojití ve skupinu ke studiu knih. Jeden z nich nabídl nám k tomu účelu svůj byt. Na vesnici není tak snadné dostat lidi ke studiu, protože každý ví o svém sousedovi a lidé se proto bojí. A skutečně k prvnímu studiu přišly pouze 3 osoby. Chtěli jsme proto ostatním zájemcům pomoci, aby se dostali do

organizace Páně. Před příštím studiem každý z nás zašel pro jednoho ze zájemců a hned nás bylo deset. Pokaždé když některá z oveček chýběla při studiu, šli jsme za ní a přivedli ji opět mezi nás. A tak přes všechn posměch sousedů scházelo se vždy šest až dvanáct osob ke studiu. Někteří ze zájemců začali již i se zvěstováním království v sousední vesnici. Tak odměňuje Jehova naše úsilí a my jsme mu vděční za to.